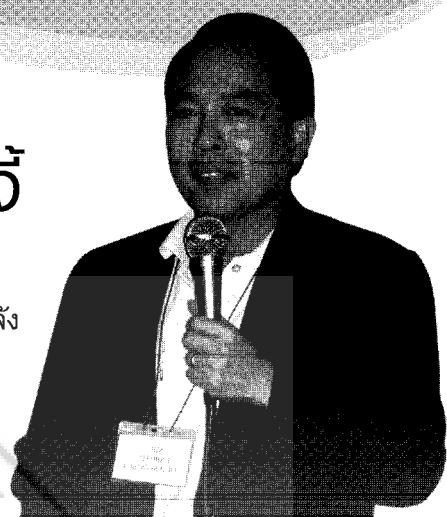

ไปเติบความรัก... กี่มูลนิธิพุทธอธิปัช

เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแห่งนิสิตเชิงคุณธรรม (ศูนย์ คุณธรรม) ได้กรุณาเมืองสือเชิญให้ผมเดินทางไปศึกษาดูงานของมูลนิธิพุทธอธิปัช จัดขึ้นให้หัวหน้า ร่วมกับอาจารย์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ คณะครุศาสตร์ โรงเรียนในสังกัด สพท. และ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งสิ้น ๕๙ คน

ผมคิดว่าพมคงมีบุญว่าสถานที่ได้ไปพบเรื่องราวอันดงงามของที่นั่น มูลนิธิ ดำเนินงานมานานกว่า 40 ปี โดยใช้ หลักศาสนาเป็นหงนำ ได้ไปดูไปรู้ ไปเรียนจากของจริงได้เห็นกิจกรรมต่างๆ ของมูลนิธิ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างมากมายไม่ว่าจะเป็นงานด้านสังคมสงเคราะห์ การศึกษา การแพทย์ / สาธารณสุข วัฒนธรรม ที่ล้วนแล้วทำเพื่อให้เกิด ประโยชน์สุขต่อผู้อื่น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมชุมชนลัจิตอาสาอันยิ่งใหญ่ การจัดระบบการเรียนการสอน ในระดับอนุบาล ประถม มัธยม และอุดมศึกษา ที่มีได้มุ่งสอนคนให้มีแต่ความเก่ง ไข่คัวหาทางออกอย่างเดียว ให้คนอื่น เช่นเดียวกัน ทางนี้ ให้เป็นมนุษย์ที่มีจิตใจสูง จึงสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมไปในกระบวนการเรียนการสอนควบคู่กันไป

กลับจากการศึกษาดูงานครั้งนี้แล้ว ก็เกิดความคิดว่า จะทำอย่างไร ให้ลิ่งที่ได้พบเห็นเกิดผลอย่างจริงจังในทางปฏิบัติ จึงเกิดโครงการศึกษาดูงานด้านการศึกษาและจิตอาสา มูลนิธิพุทธอธิปัช เน้นกลุ่มเป้าหมายที่คณะกรรมการ บริหาร มหาวิทยาลัย คือ รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนักต่างๆ จำนวน ๔๕ คน ไปศึกษาดูงานที่มูลนิธิ พุทธอธิปัช อีกครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

ทั้งนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจากอาสาสมัครของมูลนิธิได้ทุกวัน ในประเทศไทย ที่เดินทางไปดูแลพากเรา ตลอดการเดินทาง คือ คุณสุน แซ่เงย คุณบังอร แซ่เดิน คุณวิวัฒน์ แซ่เตียง คุณเมตตา คุณลัม ทั้งเรื่องการวางแผน การศึกษาดูงาน การจัดการ การประสานงาน ทุกคนเต็มใจบริการด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใส อิ่มอกอิ่มใจที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

ยิ่งกว่านั้นทุกคนที่ร่วมเดินทางไปดูแลพากเรา ต่างก็เลี่ยค่าใช้จ่ายเองทั้งค่าที่พัก ค่าอาหาร อันเป็นเอกสารลักษณ์ ของอาสาสมัครอธิปัช ที่มีใจให้บริการ ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน

สำหรับเบ้าประสงค์หลักในการเดินทางไปศึกษาดูงานครั้งที่สอง มุ่งเน้นที่ด้านการศึกษา จิตอาสา และสร้างเสริมศักยภาพของบุคลากรในองค์การ ให้ผู้บริหารได้นำหลักคิด วิธีปฏิบัติอธิปัช วิธีดึงเอาความดีของมนุษย์มาทำให้ มนุษย์ได้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขร่วมกัน นอกจากโปรแกรมการศึกษาดูงานชั้นทางศูนย์คุณธรรมได้กำหนดไว้แล้ว ยังได้จัด กิจกรรมเพิ่มเติมระหว่างการเดินทางได้แก่ การตอบบทเรียนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อาจารย์ทุกคน ที่ร่วมคณะไปจะได้รับสมุดบันทึกการเรียนรู้ เพื่อจดบันทึกเล่าเรื่องราวด้วยพับเห็น สรุปสาระสำคัญของเรื่อง ต่างคนก็มีมุมมองและข้อสังเกตแตกต่างกัน ทุกคนได้เก็บรับเรื่องจริงที่ได้ประสบมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัย

เมื่อกลับจากการศึกษาดูงานแล้ว ทุกคนได้รับรวมสรุปถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น เรียนรู้จากเรื่องจริง เสนอต่อมหาวิทยาลัยในสมุดบันทึกการศึกษาดูงาน เป็นเบเก็ต ทั้งในระดับคณะ และระดับนักเจนบุคคล ซึ่งจะสรุปเป็นส่วนๆ ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการองค์กร มูลนิธิพุทธชีวิจัย มีสมาชิกกลับสัมภาษณ์ทำงานอย่างต่อเนื่อง 5-6 ล้านคน มีอาสาสมัครทำงานแบบต่อเนื่องกว่าสองแสนคน มีโรงพยาบาลที่ทันสมัย มีธนาคารใช้ระบบที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย มีสถานีโทรทัศน์คุณภาพเป็นของตนเอง มีโรงเรียนอนุบาล ประถม มัธยม จนถึงมหาวิทยาลัย เป็นการยืนยันได้ถึง ระบบการจัดการที่ดีและปังชี้ว่าคนที่มาทำงานที่ฉีดด้วยเป็นดี และเสียสละ

ด้านการสร้างเครือข่ายในทุกระดับ ตัวอย่างที่เห็นคือการสร้างอาสาสมัครในทุกส่วน ทั้งด้านการกุศล การศึกษา การสาธารณสุข ใช้ความเก่ง ความดี ความมีคุณค่าของคน การให้เกียรติคักดีครีแก้กันและกัน

และสุดท้าย **คือความเป็นผู้นำ** ท่านธรรมอาจารย์เจืองเหียง ประธาน เป็นต้นแบบที่ดีในการปฏิบัติธรรม นำพุทธธรรม มาสู่การปฏิบัติ การมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจพุทธธรรมอย่างลึกซึ้ง ท่านได้แสดงให้ทุกคนเห็นว่า ความดีนั้นทุกคน ทำได้และทำได้ทันที คำพูดคำสอนของท่านเจืองสร้างศรัทธาให้กับทุกคน

จากข้อสรุปดังกล่าว หลายคณะได้นำแนวคิดมาسانต่อโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษา และหน่วยงาน เช่น คณะครุศาสตร์โดยศูนย์พัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษาได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องคุณธรรมนำความรู้ ให้แก่คณาจารย์ครูจากหน่วยฝึกประสบการณ์และนักศึกษา โดยมีอาสาสมัครจากมูลนิธิพุทธชีวิจัยเป็นวิทยากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้จัดโครงการนักเกษตรรุ่นใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมเน้นเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จัดโครงการด้านการประยุกต์พัฒนา ด้านความสะอาดและการคัดแยกขยะ

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้ให้ พศ.ประลิทธิ์ ฤทธิภารมย์ เข้าร่วมประชุมกับศูนย์คุณธรรม เกี่ยวกับแนวทางการ ปลูกจิตสำนึกรุ่นพ่อรุ่นแม่ ผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอให้ศูนย์คุณธรรมมีโครงการคัดเลือกนักศึกษาไปดูงาน และฝึกปฏิบัติจริง ณ มูลนิธิพุทธชีวิจัยได้หัวน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติการ ปลูกจิตสำนึกรุ่นพ่อรุ่นแม่ในเยาวชน ในการนักศึกษา โดย พศ.นิตยา ชัยภูมิพานิชย์ รองอธิการบดี ได้คัดเลือกนักศึกษา 3 คน คือ น.ส.ฤทัยพิพ โภโนมุณี, น.ส.นาดาญา แรมน้อย นายสมภพ อารมร์ฤทธิ์ และอาจารย์ ควบคุม 1 คน คืออาจารย์สกอร์ รอดคล้าย เป็นตัวแทนอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ศึกษาดูงานมูลนิธิชีวิจัย ได้หัวน

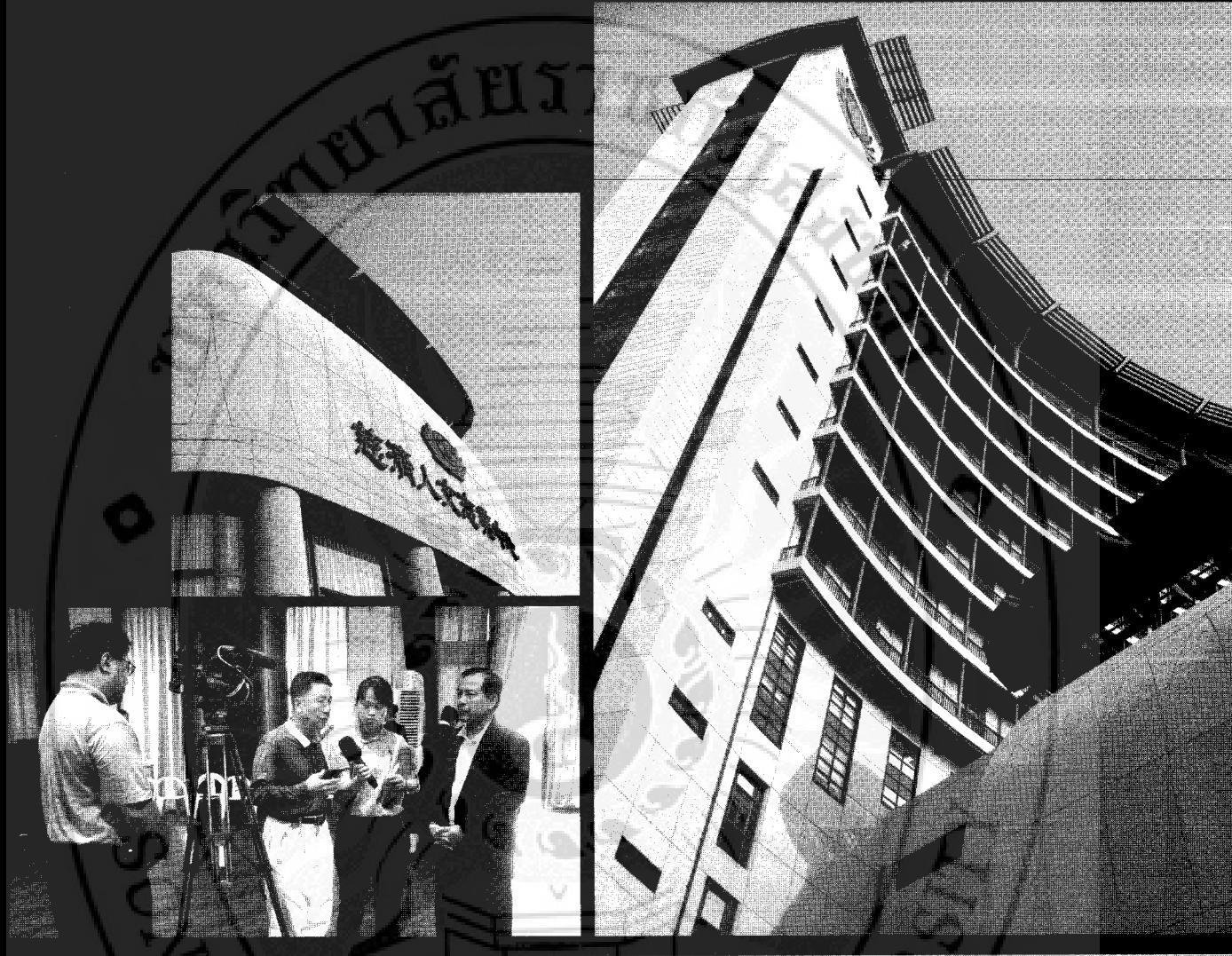
สาระสำคัญในวารสารปฏิฉัตรฉบับนี้ ได้สรุปจากแนวคิดของคณาจารย์ และนักศึกษาที่ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ที่มูลนิธิพุทธชีวิจัยตามโครงการดังกล่าว

แต่ด้วยข้อจำกัดของหน้ากระดาษ ไม่สามารถนำเสนอความคิดของทุกคนมาตีพิมพ์เผยแพร่ได้ ทั้งที่เป็นแนวคิดที่ดี มีสาระ คาดว่าในโอกาสต่อไป จะมีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มอีกครั้ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรожน์ ดังวิเศษ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา

ศึกษาดูงานองค์กรมูลนิธิพุทธดีอิจี ประเทศไทยตัวหัวน้ำ

นิตยา อัญญานิชย์ *

ศึกษาดูงานสถาปัตยกรรมทั่วไป

สังกัดได้เรียนรู้

1. ด้านอ้าย แปลว่า ความรักอันยิ่งใหญ่ (หมายถึง ความรักต่อมวลมนุษย์ชาติ) เรียกว่า "รักใหญ่" เป็นหัวใจของมูลนิธิพุทธดีอิจี
2. การก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ด้านอ้าย ได้รับเงิน อุดหนุนส่วนหนึ่ง จำนวนประมาณ 10 ล้านบาท จากเงิน รายได้ขายขยะรีไซเคิล
3. การต้อนรับน้ำเล่นอด้วย VTR มีกรรมการ มูลนิธิขับร้องและแสดงท่ารำรำด้วยภาษาเมืองที่เป็นสัญลักษณ์ในหมู่สมาชิกพุทธดีอิจีทั่วโลก และแสดงท่าทางการชงชา การวินชา ซึ่งเป็นสืบและถึงการต้อนรับ ผู้มาเยือนพร้อมทั้งเลิร์ฟชา วินชา และขนมขันลึกๆ ไว้ต้อนรับ
4. โถะนั่งรับประทานอาหารว่าง จัดเป็นโถะเล็กๆ เดียวๆ เก้าอี้เล็กๆ เดียวๆ แต่แข็งแรง

จำนวน 4 คน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์, รองอธิการบดี

5. การรับประทานอาหาร ต้องรู้จักประมาณตนเอง การตักอาหารให้ตักແเพออิ่ม การเมื่ออาหารเหลือทิ้งไว้ใจจาน ถือเป็นสิ่งที่ไม่ดีอย่าง

5.1 ลำดับการรับประทานอาหาร ขั้นแรก รับประทานอาหารคาวหวาน ขั้นที่ 2 รับประทานน้ำซุป ขั้นที่ 3 รินน้ำชา และลิ้มให้หมด เป็นการรับประทานอาหารแบบหมดเกลี้ยงไม่ทิ้งร่องรอยการล้างชามก็ง่าย เพราะผ่านน้ำมาแล้วถือ 2 ครั้ง ดื่มน้ำซุปกันน้ำชา

5.2 รับประทานเสร็จแล้ว นำภาชนะไปเก็บ แยกชาม ตะเกียง และช้อน

5.3 แนวทางในการรับประทานอาหาร

5.3.1 การตักอาหารແเพออิ่ม

5.3.2 การถือชามหรือภาชนะอาหาร ให้หมายฝ่ามือข้างขึ้น น้ำทั้ง 4 ชิดกัน หัวแม่มือออก スマชิกลือจ์ อธิบายว่า การวางมือในลักษณะนี้เหมือนปากมังกร เมื่อวางชามสอดเข้าไป ชามจะวางอยู่บนฝ่ามือ หัวแม่มือจะช่วยบันทึกน้ำเสียง ตะเกียง ตะเกียงเบรียบสม่ออนหงส์ ที่ยืนเข้าไปคืนอาหารซึ่งอยู่ในปากมังกร

5.3.3 วิธีรับประทานอาหาร ถือหลักว่า ต้องให้อาหารเคลื่อนขึ้นไปทางปากไม่ใช่ก้มปากลงไปหาอาหาร การนั่งต้องนั่งตัวตรง ส่งงาน

6. เน้นความมีวินัย การเดินไปไหนมาไหน ต้องเดินเป็นแถว และยกย่องผู้ชายให้เดินนำหน้า โดยคนตัวเดี้ยวยุ่หัน คนตัวสูงอยู่ที่หลัง และห้ามพูดคุยเลี้ยงดัง

7. ในด้านการเรียนการสอน

- ครูต้องทำและพูดตามสิ่งที่ตนสอน (สอนอย่างไรต้องปฏิบัติให้ได้อย่างนั้น)
- ครูต้องวางแผนและเตรียมการสอนอย่างดี ทุกวิชา เพื่อจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม และมีวิธีการติดต่อกับผู้ปกครอง ให้ได้รับรู้และมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
- มีการเฉลี่ยนบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน

- สอนโดยใช้วิธีการสอน เน้นความตั้งใจในการฟัง วินัย มีความรับผิดชอบ การมีมารยาท การมีจิตอาสา ๆ ฯ

- เน้นการให้ความรักด้วยน้ำเสียง ให้มีสีสัน ให้มีความน่าสนใจ นักเรียนเป็นลูกของครูเอง การช่วยเหลือนักเรียนด้วยการจัดให้มีแม่อุปถัมภ์ 2 - 3 คน ต่อนักเรียน 1 คน เพื่อช่วยเหลือให้คำแนะนำ และให้กำลังใจแก่นักเรียน

- แม่อุปถัมภ์ ยังมีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือ การกิจของโรงเรียน อาที ช่วยเหล่านักเรียน สอนการจัดดอกไม้ การซงชา การทำอาหาร การทำความสะอาด เป็นต้น

สาระสำคัญ

1. ความหมายของ ชื่อ ฉือจี้ ฉือ หมายถึง เมตตา จี้ หมายถึง สงเคราะห์ ช่วยเหลือ

ฉือจี้ จึงหมายถึง การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ด้วยเมตตา คือ ช่วยเหลือด้วยน้ำใจไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ

2. หลักการของมูลนิธิพุทธฉือจี้ ระยะแรกก่อตั้งขึ้นด้วยหลักการ ช่วยคนจน สอนคนเมี่ย เนื่องจากคนจนขาดแคลน วัตถุปัจจัยในการครองชีพ ส่วนคนรายชาติ อาหารใจ ภายหลังรับเปลี่ยนเป็น สอนคนรวย ช่วยคนจน เพราะพบว่า บัญหาหลักในสังคมปัจจุบันมีสาเหตุมาจากการราย จึงต้องสอนคนรวยความคุ้มกับการช่วยคนจน

3. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยยึดหลัก "พرحمวิหาร 4"

4. ครุต้องยึดหลัก "พرحمวิหาร 4" และต้องทำตามเป็นแบบอย่าง คือ สอนอย่างไรต้องปฏิบัติอย่างนั้น (พูด และทำตามที่ตนสอน)

สังกีสานการนำเสนอประยุกต์ใช้กับนักวิทยาศาสตร์

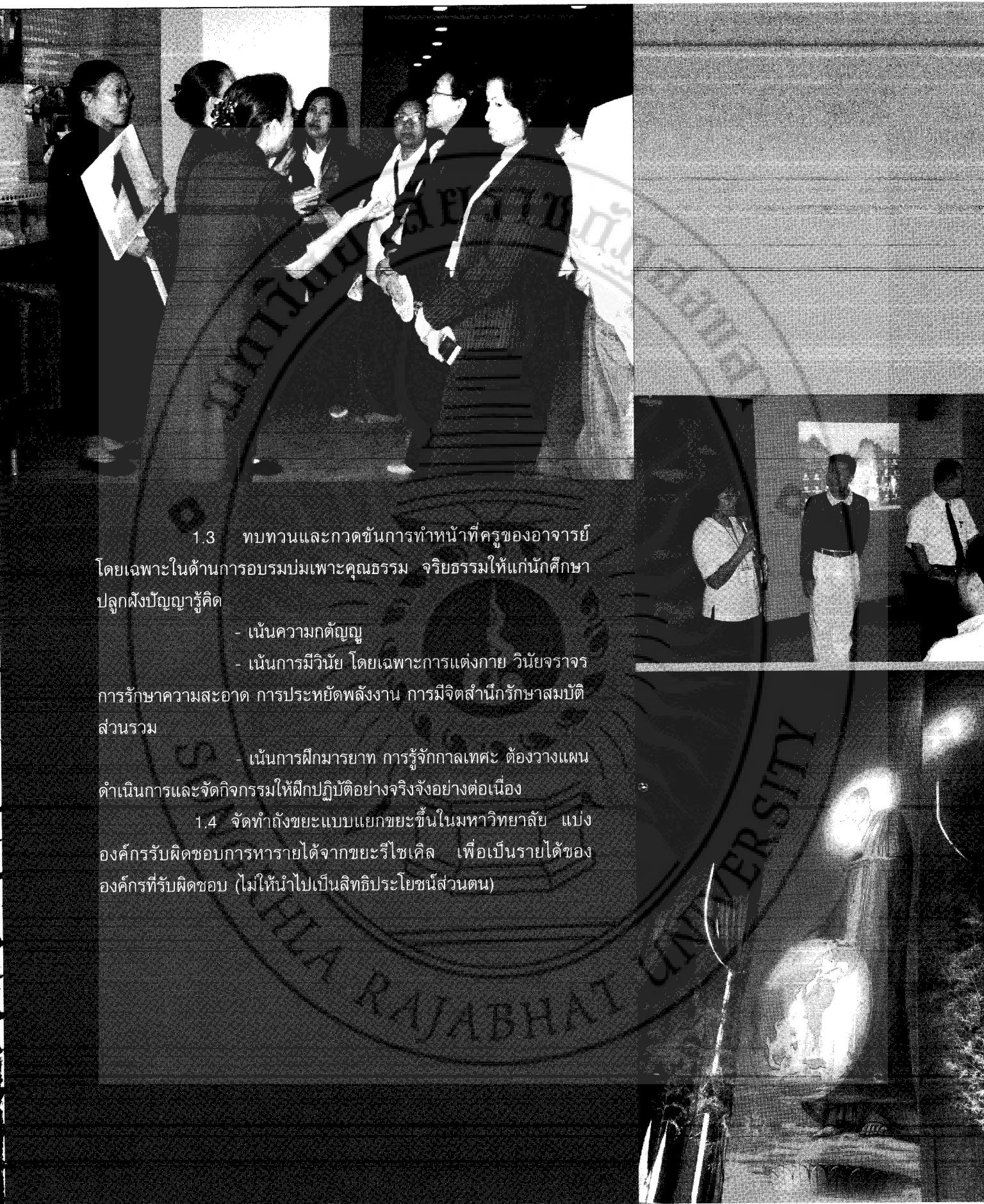
1. สถานีโทรทัศน์ตัวอ้าย เป็นโทรทัศน์สีขาว นำเสนอถึงด้านในสังคม สถานีไม่มีการโฆษณา มีแต่ประชาสัมพันธ์ผู้ช่วยงาน ประยุกต์ใช้กับสถานีวิทยุเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

1.1 เพย์แพรความรู้ที่หลากหลาย ในแต่ละสาขาวิชา ที่แต่ละคณะเปิดสอน เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านอาหารและสุขภาพ ด้านการเกษตร ด้านกฎหมาย ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้านศิลปะ ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้านมารยาท สังคม ด้านบัญญัติ (คือ การมีบัญญารู้คิด) ฯลฯ นำเสนอโดยกลวิธี ที่หลากหลาย

1.2 ควรจัดเสนอรายการ "แบบอย่างคนดีของสังคม" ในสาขาต่างๆ อาจเป็น

- บัณฑิตดีเด่น ของมหาวิทยาลัย
- ข้าราชการดีเด่นที่ได้รับการยกย่อง
- อาจารย์ดีเด่น/เป็นแบบอย่างในด้านต่างๆ
- บุคลากรดีเด่น
- นักศึกษาดีเด่นด้านต่างๆ เช่น
- นักศึกษาได้รับรางวัล/ยกย่องด้านต่างๆ
- นักศึกษาเต็งภายในดูถูกต้องตามระเบียบ
- นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมดีเด่น เช่น กตัญญู

ชื่อสัตย์ มีน้ำใจ ช่วยเหลือสังคม ฯลฯ

1.3 ทบทวนและการด้านการทำหน้าที่ครูของอาจารย์

โดยเฉพาะในด้านการอบรมบ่มเพาะคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักศึกษา
ปลูกฝังปัญญาธุรกิจ

- เน้นความกตัญญู
- เน้นการมีวินัย โดยเฉพาะการแต่งกาย วินัยจราจร

การรักษาความสะอาด การประทับดพลงงาน การมีจิตสำนึกรักษาผลบัต
ส่วนรวม

- เน้นการฝึกมารยาท การรู้จักกាលเทศะ ต้องวางแผน
ดำเนินการและจัดกิจกรรมให้ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจังอย่างต่อเนื่อง

1.4 จัดทำถังขยะแบบแยกขยะขึ้นในมหาวิทยาลัย แบ่ง
องค์กรรับผิดชอบการหารายได้จากขยะไว้ใช้เคิล เพื่อเป็นรายได้ของ
องค์กรที่รับผิดชอบ (ไม่ให้นำไปเป็นลิทธิปะโยชน์ส่วนตน)

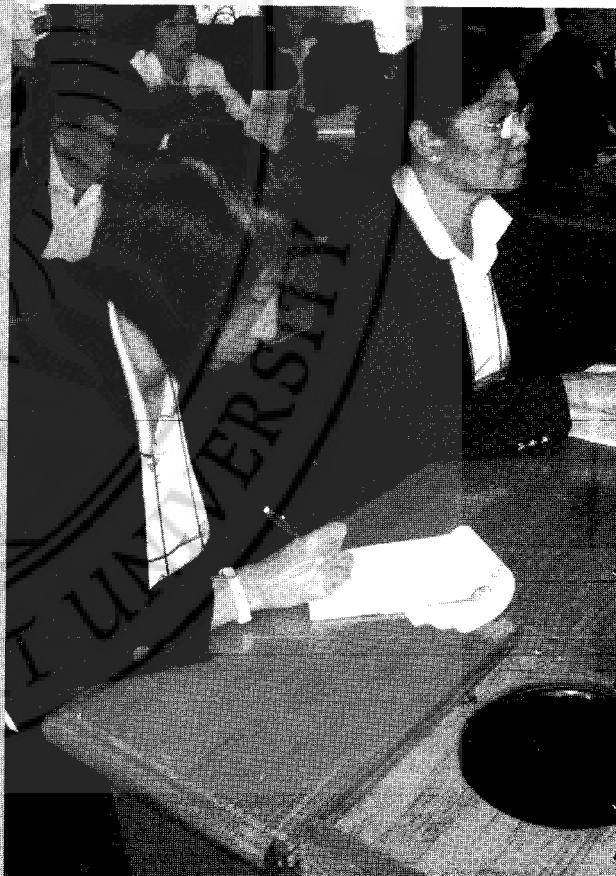
ศึกษาดูงาน โรงเรียนประถมและมัธยม อีอิจ

ศึกษาดูงานสถานศึกษาระดับประถม มัธยม มหาวิทยาลัย
และวิทยาลัยเทคโนโลยีอีอิจ

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. โรงเรียนประถมและมัธยมอีอิจ อยู่ในบริเวณเดียวกัน
นักเรียน อายุ 4-12 ปี เป็นระดับอนุบาล และระดับประถม 13-18 ปี
เป็นระดับมัธยมโรงเรียนประถมอีอิจในขยายเลียน ได้รับรางวัลโรงเรียน
ดีเด่น นักเรียนโรงเรียนมัธยมอีอิจ สอนเข้ามามหาวิทยาลัยได้ทั้งหมด

1.1 โรงเรียนสอนนักเรียนให้ยกย่องและให้เกียรติครู
เป็นอันดับ 1 ทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมยกย่องครู

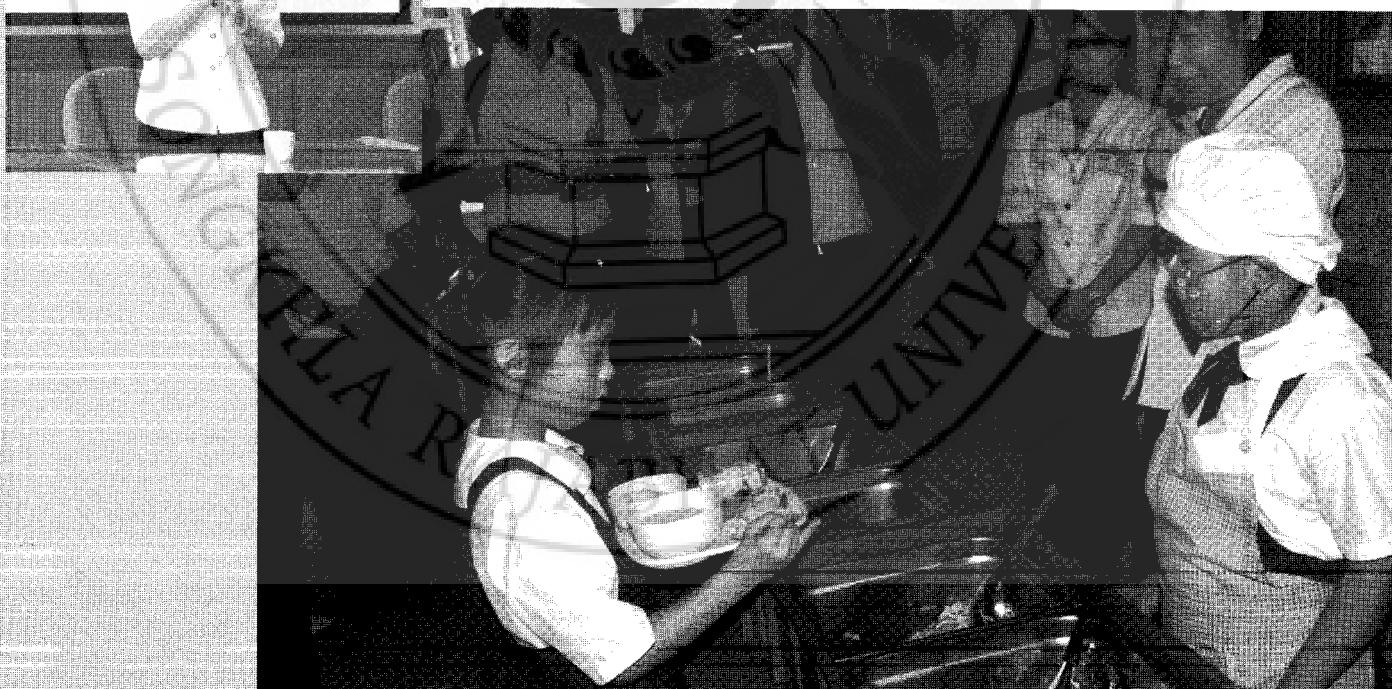
1.2 การเรียนจริยศิลป์ วิชาจัดดอกไม้ เป็นการสอนการอยู่ร่วมกัน กับผู้อื่น การรับรู้คุณของธรรมชาติ มองโลกในแง่ดี ตัวอย่างเช่น

- การแบ่งกลุ่ม 2 คน ต่อ 1 แจกัน ให้นักเรียนเรียนรู้การบริการทางรือ ช่วยกันสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง ทั้งกัน
- การจัดดอกไม้ ให้ขอบคุณดอกไม้ที่ให้ความงาม และให้รู้สึกว่าเป็น บุญที่ได้พบกัน และต้องทดแทนออม เพราะการพบกันมีช่วงเวลาอันสั้น พบกันเพียงครั้งเดียว ก็ต้องจากกันโดยมิอาจเจอกันอีกเลย
- การจัดโต๊ะสำหรับจัดดอกไม้ เป็นโต๊ะที่มีกระดาษเงิน เนื้อกระดาษเงิน มีช่องใส่เศษขยะสะดวกในการรักษาความสะอาด

1.3 ฝึกให้นักเรียนช่วยกันทำงานในโรงเรียน โดยระหว่างกว่าโรงเรียน คือครอบครัวเดียวกัน

1.3.1 ไม่มีการจ้างคนงานภาระ ครูและนักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดโรงเรียน โดยแบ่งเวร์กันทำ นักเรียนที่เรียนดี กิจกรรมเด่น จะได้รับเกียรติให้ทำความสะอาดห้องน้ำ (ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม)

1.3.2 การบริการอาหารกลางวัน อาหารส่งมาจากมหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา การบริการประจำวัน มีนักเรียนเข้าเวร์ตักบบริการแก่เพื่อนๆ โดยเวร์ตักอาหาร มีผ้าปิดปากปิดจมูก นักเรียนที่เข้ารับบริการไม่มีการพูดคุย แต่ให้ส่งลัญญาณ มือบอกว่า ต้องการอาหารชนิดใดมากน้อย หรือพอดีๆ (ชูหัวแม่มือ = ต้องการมาก ชูนิ้วกำอย = ต้องการนิดหน่อย ชูหัวแม่มือพร้อมนิ้วกำอย = ต้องการพอดีๆ)

1.3.3 ครูกับนักเรียนรับประทานอาหารพร้อมกัน ก่อนรับประทานอาหารต้องกล่าวคำขอบคุณก่อน

1.4 การฝึกภาวะผู้นำ

นักเรียนทุกคนจะผลัดกันทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชั้น

2. มหาวิทยาลัยดิจิทัล คณภาพแพทยศาสตร์

2.1 มีอาสาสมัครจำนวนมากมาช่วยงานในโรงพยาบาล โดยทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน เช่น การจัดกิจกรรมสร้างความอบอุ่นใจ ให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย การช่วยดูแลด้านบริการ การรักษาความสะอาด การต้อนรับและให้คำแนะนำ

2.2 มีผู้ยื่นมามาช่วยงานบริจากศพให้โรงพยาบาล เพื่อเป็นอาจารย์ใหญ่ เป็นการปฏิวัติประเพณีปฏิบัติของเชื้อสายด้วยความสมัครใจ เนื่องจากได้เห็นการปฏิบัติในการศึกษาและการทำบุญยกย่องให้เกียรติผู้ตายและญาติของผู้ตายอย่างรู้คุณและสมเกียรติ ทั้งยังได้แบ่งกระดูกผู้ตายบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามเก็บไว้ในห้องที่จัดไว้อย่างดี และเปิดโอกาสให้ญาติของผู้ตายมากราบไหว้ตลอดเวลา

2.3 การจัดห้องเรียน และห้องปฏิบัติ สามารถอำนวยความสะดวกความสะดวกแก่ผู้เรียน

2.4 ให้คุณค่าผู้ป่วยในฐานะที่เป็น "มนุษย์" โดยเท่าเทียมกัน และเสมอเมื่อเป็นคนในครอบครัวดียกว่ากัน

2.5 ให้ความสำคัญและให้เกียรติผู้มาเยือน โดยนำหลักการเรียน การสอนวิชาจริยศิลป์มาใช้ เช่น การซงชา การเล่นดนตรี การจัดดอกไม้

3. วิทยาลัยเทคโนโลยีดิจิทัล

3.1 ได้ชุมห้องสมุด ได้เห็นการผลิตตำราจำนวนมาก

3.2 ได้ชุมพิพิธภัณฑ์ (Aboriginal Museum) แสดงวิถีชีวิตของชนเผ่าต่างๆ ที่รวมกันเป็นชาวอาหรับเลียน

3.3 อาสาสมัครและแม่舅ลักษ์ของนักศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของวิทยาลัยมาตรฐานและต้อนรับ ทำให้ได้เห็นความเลี้ยงลูก และความเมตตาโดยไม่หวังผลตอบแทน ในการช่วยกันสร้างเยาวชนของชาติ

4. ประธานสมาคมครูพนักงานศึกษาดูงาน

4.1 คนเป็นครูต้องรู้สิ่งต่อไปนี้

4.1.1 รู้เรื่องเหตุการณ์ปัจจุบัน (ลิงแวดล้อมในสังคม)

4.1.2 ต้องรู้จักตัวเอง ต้องมีแนวคิด และต้องไม่ทำ 5 อย่าง คือ

- หน้าตาบูดึง เครื่องเครียด
- อย่าทำงานคนเดียว
- ต้องไม่ใช้วิธีสอนที่จำเจ
- ต้องไม่ท้อแท้หรือท้อถอยโดยเด็ดขาด เพราะไม่ว่า
เราจะตั้งใจแค่ไหนปัญหาที่ต้องมี
- อย่าหวังดีแต่ประس่งคั่ร้าย

4.1.3 มีประสบการณ์ของความสำเร็จในการสอน

4.1.4 มีข้อมูลจากแหล่งภูมิปัญญา เพื่อใช้ในการสอน

4.1.5 ครูต้องเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 ครูต้องใช้วาทะธรรมสอน

4.3 ครูต้องช่วยัน

สาระสำคัญ

1. ต้องรู้จักรัก ต้องรู้จักเชือใจ ต้องรู้จักให้อภัย (หัวฟ้าดินนี้ไม่มีใคร
ที่ฉันไม่รัก ไม่มีใครที่ฉันไม่เชือใจ ไม่มีใครที่ฉันไม่ให้อภัย)

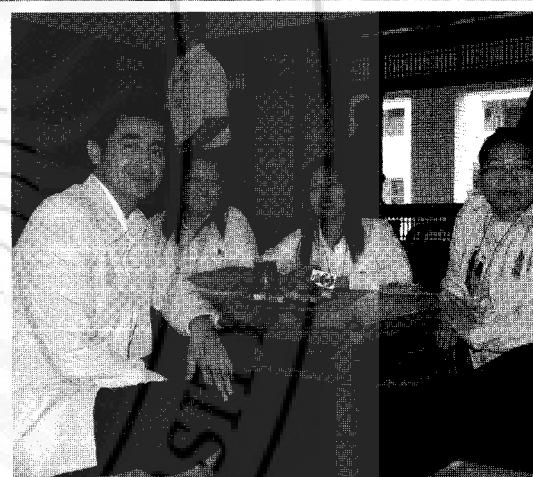
2. ต้องช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน

3. ต้องตอบแทนนุญคุณและให้เกียรติ

4. ไม่มีนักเรียนคนไทยที่สอนไม่ได้ มีแต่ผู้ปกครองกับครูที่สอน

ไม่เป็น

5. ต้องเข้าใจและปฏิบัติตามว่าทะธรรม

ส่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัย

1. Re-Engineering ครู และบุคลากร เพื่อดำเนินการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. Re-engineering การดูแลรักษาความสะอาดอาคารและบริเวณ โดยการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบและช่วยกันบ่มเพาะสร้างจิตสำนึกในการรักษาสาธารณสมบัติ
3. ฝึกการทำกิจกรรมที่ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาโดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรมและกิริยาการยาท

ศึกษาดูงานสมมานารามจังชោះ

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. ธรรมอาจารย์เจ็งเหียง ได้ให้แพทย์ พญาบาล แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้พบในแต่ละวันนำเสนอและถ่ายทอดทางโทรทัศน์ตัวอ้าย เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงกว้าง

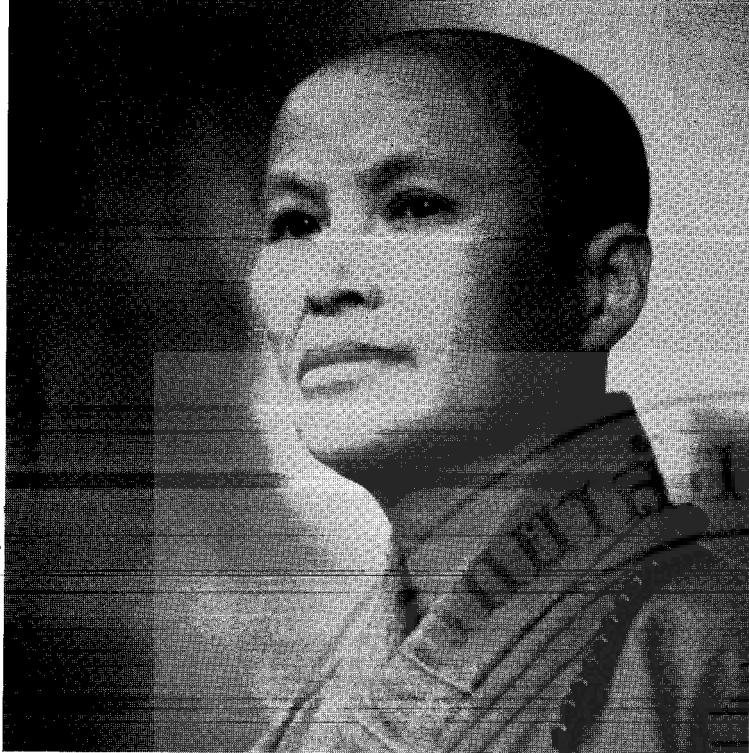
2. ทุกคนในสมมาราม มีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ ทุกคนปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเฉพาะตนของธรรมอาจารย์เจ็งเหียงนว่า วันไหนไม่ทำงานไม่ต้องกิน (no work no meal) เป็นการเน้นคุณค่าของคนที่ต้องขยัน พึงดุณเองได้ และช่วยผู้อื่นได้ด้วย

3. การออกแบบอาคารเน้นความเป็นธรรมชาติ และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ เช่น ผ้าพิดคุระบะยาน้ำมีตะแกรงครอบฝ้าปิด และรองใต้ฝ้าปิด สำหรับป้องกันท่อระบายน้ำอุดตัน การปูอิฐต้องรองพื้นด้วยทราย ก่อนทับด้วยดิน และปูอิฐห่างๆ ให้ดินได้ระบายน้ำร้อน เวลาหน้าไฟล ผ่านน้ำจะได้ซึมลงดินได้ การเดินต้องเดินเบาๆ เสมือนเงงพระแม่อรนีจะเจ็บ

4. ผลผลิตของชาวเมือง สามารถจำหน่ายนำเงินเข้ามูลนิธิ

5. การใช้เคลือบฯ เป็นการกำจัดกลภาวะ และเป็นรายได้ค่อนข้างสูง

6. การจัดอาคารสถานที่และลิ้งของ เน้นความเป็นระเบียบและความสะอาด

ศึกษาดูงานที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยอีโวจ์ สิงคโปร์ไดเรียนรู้

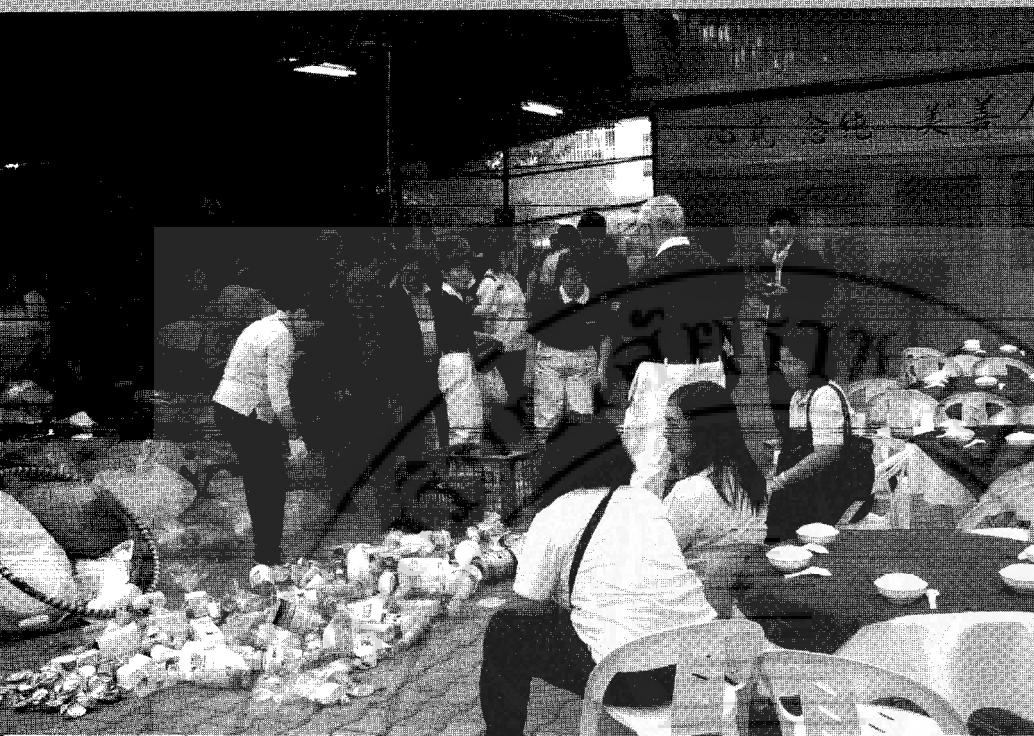
1. การทำงานช่วยเหลือผู้ยากไร้ของอาสาสมัครที่ทำด้วยความเต็มใจและเป็นสุขที่ได้ทำ
2. มหันตภัยโลกร้อน เกิดจากมนุษย์เบียดเบี้ยนธรรมชาติและเสพสุขจากธรรมชาติจนเกินขอบเขต
3. การอบรมอาสาสมัครเดี่ยวระดับ เพื่อให้ได้อาสาสมัครที่มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

สิงคโปร์นำประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัย

1. สร้างความเข้าใจเรื่อง มหันตภัยโลกร้อน และรณรงค์ให้ทุกคนช่วยกันป้องกัน แก้ไขด้วย วิธีการต่างๆ
2. เน้นการสอนคุณธรรม จริยธรรมอย่างจริงจัง ผ่านการทำกิจกรรมในหลักสูตร และกิจกรรม เลร์นิ่งหลักสูตร
3. จัดนักศึกษาเป็นอาสาสมัครช่วยงานในหน่วยงานต่างๆ ที่มีผู้ยากไร้ผู้ด้อยโอกาส หรือให้ร่วมกิจกรรมทางอาชีพในชุมชน เช่น ทำนา ให้บุญ สวนยาง ดูแลกรีดยาง ฯลฯ เพื่อให้นักศึกษา ได้รู้จักและอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง

ศึกษาดูงานโรงพยาบาลเชินเต้ยันอีโวจ์ ไทยเพลิงที่เรียนรู้

1. พัฒนาความรักอันยิ่งใหญ่ สามารถสร้างคุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่ (สิงคโปร์มีคุณค่าที่สุดของมนุษย์ คือ ชีวิต)
2. ความรอบรู้ รอบคอบ มองการณ์ไกล อาทิ ดูจากการออกแบบอาคารโรงพยาบาล ที่คำนึงถึงความทันท่วง ความปลอดภัย ความประทัยด้วยความสะอาดสวยงามของผู้ป่วย และผู้ปฏิบัติงาน โดยใช้ประโยชน์ได้ยานาน

ศึกษาดูงานโรงงานเบรีซิคิล

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. ได้เห็นขั้นตอนการทำงานที่มุ่งผลประโยชน์ของงานเป็นที่ตั้ง
2. ได้เห็นความเสียสละหรือจิตอาสาของสมาชิกมูลนิธิอิจิโจี้
3. ได้เห็นคุณค่าของวัสดุเหลือใช้ที่นำมาวิเคราะห์
4. ธรรมะเป็นเครื่องขัดเกลาจิตใจของมนุษย์
5. แม้จะไม่หวังผลตอบแทน แต่ผู้ให้ยอมได้รับความอิมใจและปิติสุข

สิ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัย

ภาพรวม

สมาชิกของมูลนิธิพุทธอิจิ เข้าใจหลักการ ชุดมุ่งหมายและพันธกิจ ของมูลนิธิตรงกันอย่างชัดเจน ทุกคนทุกแห่งที่เราไปศึกษาดูงาน ผู้ต้อนรับ ใจกล่าวถึง หลักการ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ ตรงกัน จนผู้ฟังบางคน เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายว่าเป็นการพูดซ้ำๆ แต่ข้าพเจ้ากลับรู้สึกชื่นชม และอัศจรรย์ใจยิ่งยิ่งว่า เขายاทำอย่างไรinggaทำให้ทุกคนตระหนักร่วมกัน เข้าใจ ตรงกัน ปฏิบัติร่วมกัน ตามหลักการ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ ที่ดูเหมือน จะซึมซาบอยู่ในจิตวิญญาณของสมาชิกชาวอิจิทุกคน

ໄຕ້ວະໄໄຈກາກຄົກເຫາດູງທານໄຕ້ຫວັນ :

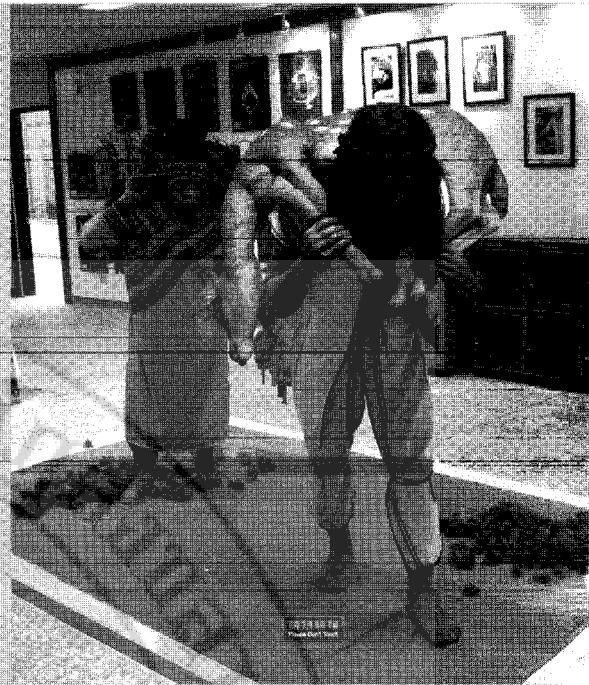
ເບ່າທຳວະໄໄຈແລະເຮາະທຳອຍ່າງໄຣ

ໂນໂຄສະຍ ວິດທະນະວິບຸລູຍ*

1. ຂອງຈົ້າເທິກໂນໂລຢີລມັຍໃໝ່ມາໃຊ້ໃນການບົດການ ແຕ່ໄມ້ທີ່ຈາກຕປປັນຕິລປກຽມເກົ່າດັ່ງເດີມ ເປັນການພື້ນຖານເທິກໂນໂລຢີໄດ້ຢ່າງກລມກລືນ
2. ການລອນນັກຮீຍນ ນັກສຶກຂາ ແນ້ນການສັນຜັກຂອງຈົງ ມີການແຫ່ງກຫລັກອ່ຽນ ການຝຶກສາມາດທຸກໜັ້ນຕອນ ແລະຝຶກໃໝ່ມີວິນຍ້ອຍ່າງເຄື່ອງຄວັດ
3. ການທຳການຂອງບຸຄລາກ ແນ້ນໃໝ່ການປະໜຸມທາງອີຣ ແລກເປົ້າລົ່ມຄວາມຄິດເຫັນທຸກຮະດັບ ແລະຕ້ອງທຳເປັນປະຈຳຢ່າງສຳເສົ່າມວ ມີການຝຶກວິນຍ້ໃນການທຳການຢ່າງແຍ່ນຍົດ ຖຸກຄົນຕ້ອງປັບປຸດຕາມທາງເງົາ ມີເຄື່ອງແບບທີ່ຂັດເຈັນ
4. ບຸຄລາກມີຄວາມຄວັກຂາໃນຕັ້ງທະນາຈາກຈາຍເຈິ້ງເຫັນຜູ້ກ່ອຕັ້ງເປັນຢ່າງສູງ ສາມາດກຳລ່າວຄຳສອນຂອງທະນາຈາຍໄດ້ ໄນວ່າຈະພູດໃນເຮືອງໄດ້
5. ມີການໃໝ່ເທິກໂນໂລຢີລມັຍໃໝ່ ໃນການເພີແພີແລະຍ້າເຕືອນຄຳສອນຂອງທະນາຈາຍໄທດຶງຕົວບຸຄລາກແລະຜູ້ຮັບນວກການຂອງທ່ານວ່າງານ ເຊັ່ນມີການຕິດຕັ້ງໂທຮັບສິນຄ່າຍຫວຼດຕາມຈຸດຕ່າງໆລວມເວລາໃນທ່ານວ່າງານ ການເຂີຍ ຈາກກຳສອນໄວ້ໃນທີ່ຕ່າງໆ ອີ່ຢ່າງຂັດເຈັນ ເປັນການເນັ້ນເຕືອນຄວາມຈຳໄດ້ຢ່າງລຶກສິ້ງ
6. ສອນໃຫ້ກອຽມຈາຕີແລະມວລມນຸ່ຍ ໂດຍຍືດຫລັກວ່າທຸກສ່ວນພື້ນລົວມີພະຄຸນຕ່ອກັນທັງລົ້ນຈຶ່ງຕ້ອງມີການຕອນແທນຕ່ອກັນລວມເວລາ ທຳໃໝ່ມນຸ່ຍສາມາດອູ້ຮ່ວມກັນກັບເພື່ອນມນຸ່ຍແລະຫ່ວມຈາຕີໄດ້ຢ່າງມີຄວາມລຸ່ມແລະຍື່ງຍືນ

* ຜູ້ໜ້າວຍຄາສດຈາກຈາຍ, ຜູ້ໜ້າວຍອີກການນີ້

7. สอนให้ทุกคนมองเห็นคุณค่าของลิ่งของเครื่องใช้ ใช้ทุกลิ่งที่มี ออยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ฟุ่มเฟือย รักธรรมชาติ ของที่เหลือใช้แล้วในที่หนึ่งยังจะมีประโยชน์ในอีกที่หนึ่ง และลิ่งของหลายอย่างสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้

8. สอนให้คนระลึกถึงพระพุทธศาสนาอยู่เสมอ โดยไม่ต้องย้ายเน้นภาพของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ จึงมีปรากฏอยู่ทั่วไป ในอาคารของฉันจี้

9. จัดทำให้ทุกส่วนของสถานที่เป็นแหล่งเรียนรู้ โดยไม่กระทบกับความงามและธรรมชาติ มีการออกแบบ ได้อย่างผสมกลมกลืน

10. การเผยแพร่รายการทางโทรทัศน์ เน้นด้านคุณธรรม ผสม รายการบันเทิงที่ไม่มีพิษภัยต่อสังคม

11. เน้นการประทัยด้วยความพอดี ไม่หูหราฟุ่มเฟือย ไม่ทำลายธรรมชาติ

12. มองเห็นคุณค่าของมวลมนุษย์สูงสุด การออกแบบลิ่งของเครื่องใช้ รวมถึงอาคารสถานที่ เน้นด้าน ความปลอดภัยเป็นหลัก

13. การจัดสภาพแวดล้อม เน้นความอ่อนช้อย สวยงาม แฟงเร้นด้วยคุณธรรมอยู่ทั่วไป พยายามนำธรรมชาติมาใกล้ชิดกับคนให้มากที่สุด
14. การเผยแพร่ผลงานทำได้อย่างแนบเนียน น่าอ่าน น่าศึกษา และติดไว้ทั่วไป ที่ผู้คนเดินผ่าน เน้นภาพมากกว่าตัวอักษร และตัวอักษรมีขนาดใหญ่ มองเห็นได้ชัดเจน ง่ายต่อการอ่าน แม้ว่าไม่ตั้งใจ แต่ก็ไม่ลืมที่จะจัดห้องแสดงนิทรรศการอย่างเป็นทางการไว้ด้วย
15. การก่อสร้างอาคารเน้นการบำรุงรักษาอย่างดี แม้ว่าในครั้งแรกจะมีการลงทุนสูง แต่ประทัยในระยะยาว ครุภัณฑ์ประจำอาคารก็เท่านั้น
16. บุคลากรทุกหน่วยงาน มีการฝึกวินัยพร้อมคุณธรรมจริยธรรมไว้เป็นอย่างดี ทุกคนมีรอยยิ้มอย่างจริงใจและมีระทับใจกับผู้มาเยือน
17. มีความสามารถในการฝึกจิตของบุคลากรให้มุ่งเน้นการให้ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ปฏิบัติตามมารค 8 และมีพรหมวิหาร 4 ซึ่งเป็นทางลัยกลางที่ยอดเยี่ยม
18. การทำงานทุกอย่างมีการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งหมด
19. ทุกสิ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องหมาย หรือของที่ระลึกสามารถอธิบายถึงที่มาและหลักธรรมของฉันอย่างชัดเจน ไม่ได้เน้นไปที่ตัวบุคคล เช่น ดอกบัว 8 กลีบ, เข็มท่าระลึกครบรอบ 40 ปี ใช้ใบโพธิ์ ดอกบัว 8 กลีบและไม้ไผ่ เป็นสัญลักษณ์ เป็นต้น
20. ไม่มีการตั้งชื่ออาคาร สถานที่ เป็นชื่อของตัวบุคคล แต่กลับใช้ชื่อที่เลือกให้เห็นถึงการให้ที่ยิ่งใหญ่ เช่น อาคาร The great love building เป็นต้น

21. การสร้างครัวท่าในตัวผู้นำสามารถทำได้อย่างยอดเยี่ยม จนสามารถดึงผู้คนเข้ามาเป็น อาสาสมัครได้อย่างมากมาย โดยไม่มีคาดตอนแทน กับทั้งยังบริจาคทรัพย์ผ่านมูลนิธิอิกรากามาย ซึ่งนับว่า เป็นการกระทำที่ยากยิ่ง แต่สามารถทำได้อย่างยอดเยี่ยม

22. ประติมานกรรม มีติดตั้งไว้ทั่วไป สามารถสื่อถึงภาระหน้าที่ของฉือจี้หรือหน่วยงานของฉือจี้ โดยที่คนทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ไม่ยาก และสามารถช่วยในการพัฒนาชีวิตในความงามพร้อมกันไปด้วย

23. ไม่เพียงใดๆ ที่สื่อให้เห็นว่าธรรมชาติจารย์oward อ้างตัวเอง โดยเฉพาะคำสอนต่างๆ ยังคงยังถึงคำสอนของพระพุทธเจ้า และนำเสนอตนนั่นมาประยุกต์สอนคนตามสถานการณ์

24. การวางแผนอ่อนน้อมถ่อมตน การประพฤติธรรม ความจริงใจอย่างเสมอเมตตาเสมอปลาย การให้อ่าย่างให้ญี่ห่วง ทำให้ฉือจี้ได้รับความไว้วางใจจากผู้บุริจາและอาสาสมัคร จึงทำให้ผลงานสำเร็จลุล่วงไปอย่างน่าเชื่อชม

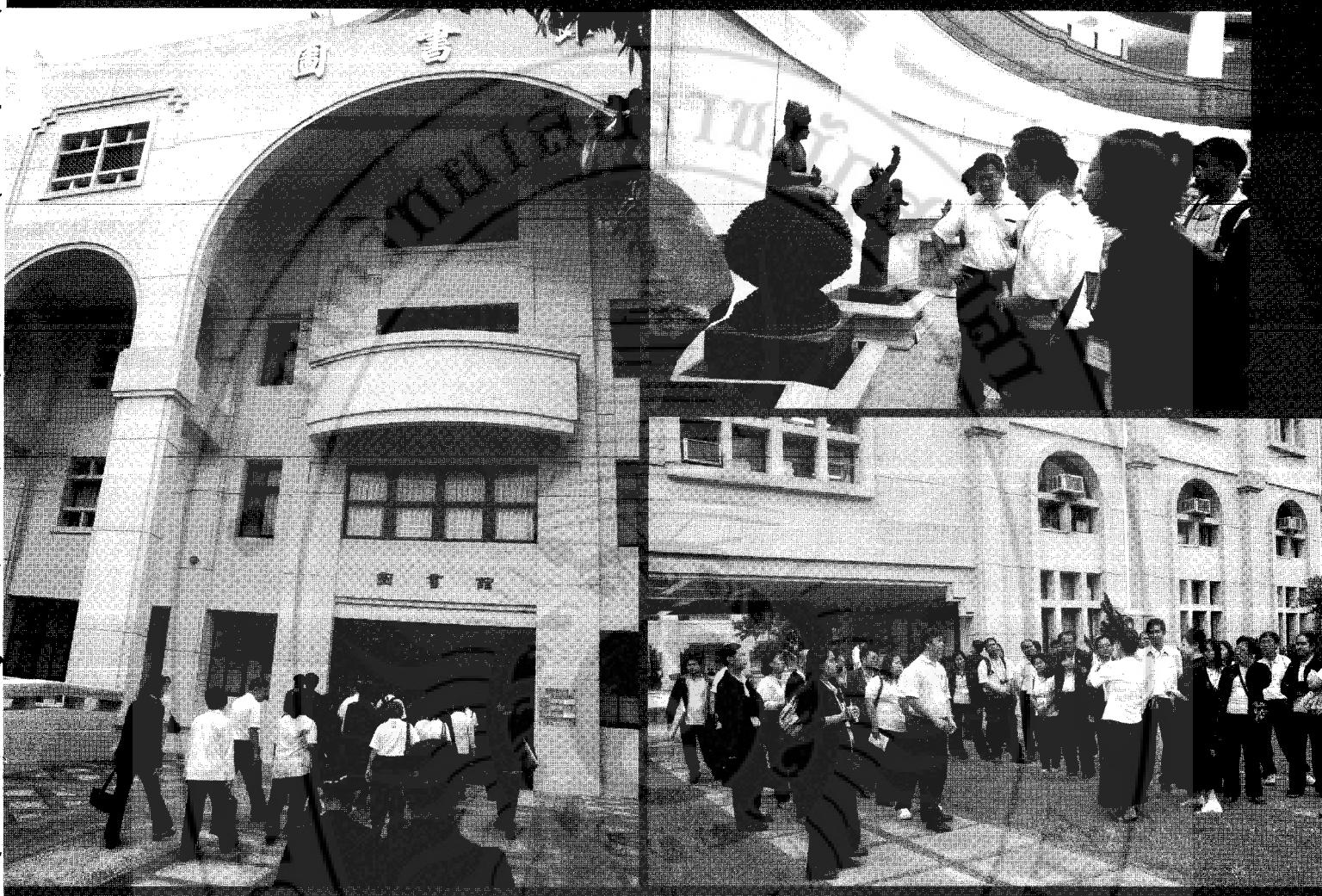
25. มีการนำคิลปะมาประกอบกับส่วนต่างๆ ของอาคารได้อย่างเหมาะสมและกลมกลืน ทั้งรูปลักษณ์ของอาคาร การกิจหน้าที่ และบุคลากรผู้ใช้ประโยชน์ ทุกสิ่งสื่อความหมายไปในทางที่ถูกต้อง

26. ฉือจี้มีข้อได้เบริญก่าว่องค์กรอื่น ที่มีบุคลากรที่เป็นอาสาสมัครอยู่เป็นจำนวนมาก อาสาสมัครเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความรู้ในทุกด้าน มีความชำนาญในกิจการต่างๆ ทุกแขนง ตั้งแต่ระดับล่างสุด คนเก็บขยะ จนถึงระดับปริญญาเอก รวมกันช่วยงาน โดยไม่คิดมูลค่า ทุกอย่างจึงลงตัว

27. สุดท้าย แล้วเราจะทำอย่างไรเพื่อให้เหมือนเขา นี่เป็นการกิจที่แสนยาก เพราะกว่าเขากำได้ต้องใช้เวลาถึง 40 ปี เริ่มจากจุดเล็กๆ ในการสร้างครัวท่า จากเงินของสมาชิกเพียง 30 คน เก็บเงินวันละ 50 ลดังค์ จนเดินให้ถึงมีทรัพย์สินมั่นพั่นล้าน สมาชิกหลายแสนคนทั่วโลก รวมกันสร้าง เราช่วยด้วยเท้าห้างกันใหม่ ลองก้าวออกไปลักหนีก้าวอย่างไรอ่อนน้อมไม่เสร็จในวันเดียวแน่นอน แม้พระพุทธเจ้าก็ยังต้องใช้เวลาันับสิบันบัร้อยชาติในการสำเร็จพระโพธิญาณ เพียงแต่ว่า.....เราจะทำไหม?

ดูงานมูลนิธิพุทธดีอิจีไต้หวัน

พินิจ ดำรงเกาทพันธ์*

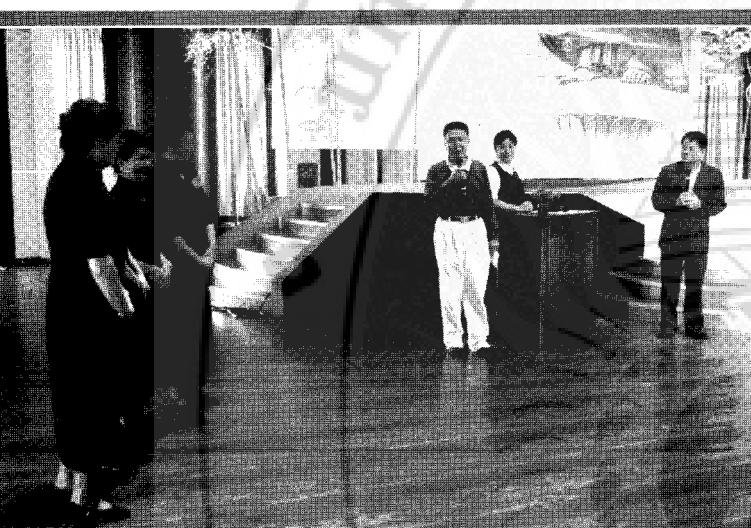
มูลนิธิพุทธดีอิจี มีความหมายว่า เมตตากรุณาและส่งเคราะห์บรรเทาทุกข์ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2509 ที่อาเจียน ได้หวัน ซึ่งเป็นพื้นที่ทางใต้ความเจริญโดยภิกษุณีธรรมอาจารย์เจี้ยงเหยียน ปัจจุบัน ขยายวงกว้างอย่างท้าโลกมีลามาชิกมากกว่า 10 ล้านคน ดำเนินภารกิจสำคัญในการช่วยคนจน สอนคนราย 8 ประการ คือ

1. ด้านการกุศล : ดูแล ช่วยเหลือผู้ยากไร้
2. ด้านการรักษาพยาบาล : มีโรงพยาบาล 6 แห่ง
3. ด้านการศึกษา : มีโรงเรียนประถม มัธยม อาชีวะ และมหาวิทยาลัย
4. ด้านมนุษยธรรม - จริยศิลป์ (วัฒนธรรม) : ผลิตเสื้อ ผ้าถุงโนทรัคค์ที่มีชื่อเสียง คือ "ด้าอ้าย"
5. ด้านการบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ : ช่วยผู้ประสบภัย
6. ด้านการบริจาคไขกระดูก : มีศูนย์ห้องแม่ลิขเกรดูกุให้ถูกต้องเป็นอันดับ 3 ของโลก
7. ด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม : มีการใช้เศษไม้ ขยะ
8. ด้านอาสาสมัครชุมชน : มีศูนย์เย้อย ๆ กระจายตามชุมชนต่าง ๆ

*คณบดีคณะศศโนโภภัยการเกษตร

สถาบันโภรทศน์ต้าอ้าย

ต้าอ้าย มีความหมายว่าสถาบันโภรทศน์แห่งความรัก อันยิ่งใหญ่ มีมาตรฐานเทียบเท่ากับ BBC และ CNN ส่งสัญญาณไปเกือบทั่วโลก ใช้มืออาชีพร่วมกับอาสาสมัครที่มีความรู้โดยตรง สถานที่อาคารใหญ่โตสวยงาม มีการจัดระเบียบภายในเรียบร้อย งบประมาณดำเนินการได้จากขยาย recycle ประมาณ 25% (ในแต่ละปีใช้งบประมาณ 800 ล้านบาท) ไม่มีการโฆษณาทางธุรกิจ มีห้องและอุปกรณ์ที่ทันสมัย ส่วนใหญ่ทำการเรื่องเชิงคุณธรรม เรื่องราวชีวิตการทำความดี ปฏิบัติเด่นละคร ดนตรี นิทาน เพลงและอื่น ๆ

สถาบันโภรทศน์ต้าอ้าย มีความแตกต่างกับสถาบันโภรทศน์ของประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการในรูปแบบธุรกิจ ดำเนินกิจกรรมได้เป็นหลัก ทำให้รายการส่วนมากมีเรื่องความรุนแรงการมองมาทางวัตถุนิยมหรือคนนิยมและเรื่องเลวร้ายต่างๆ มีรายการแบบสถาบันต้าอ้ายน้อยมาก

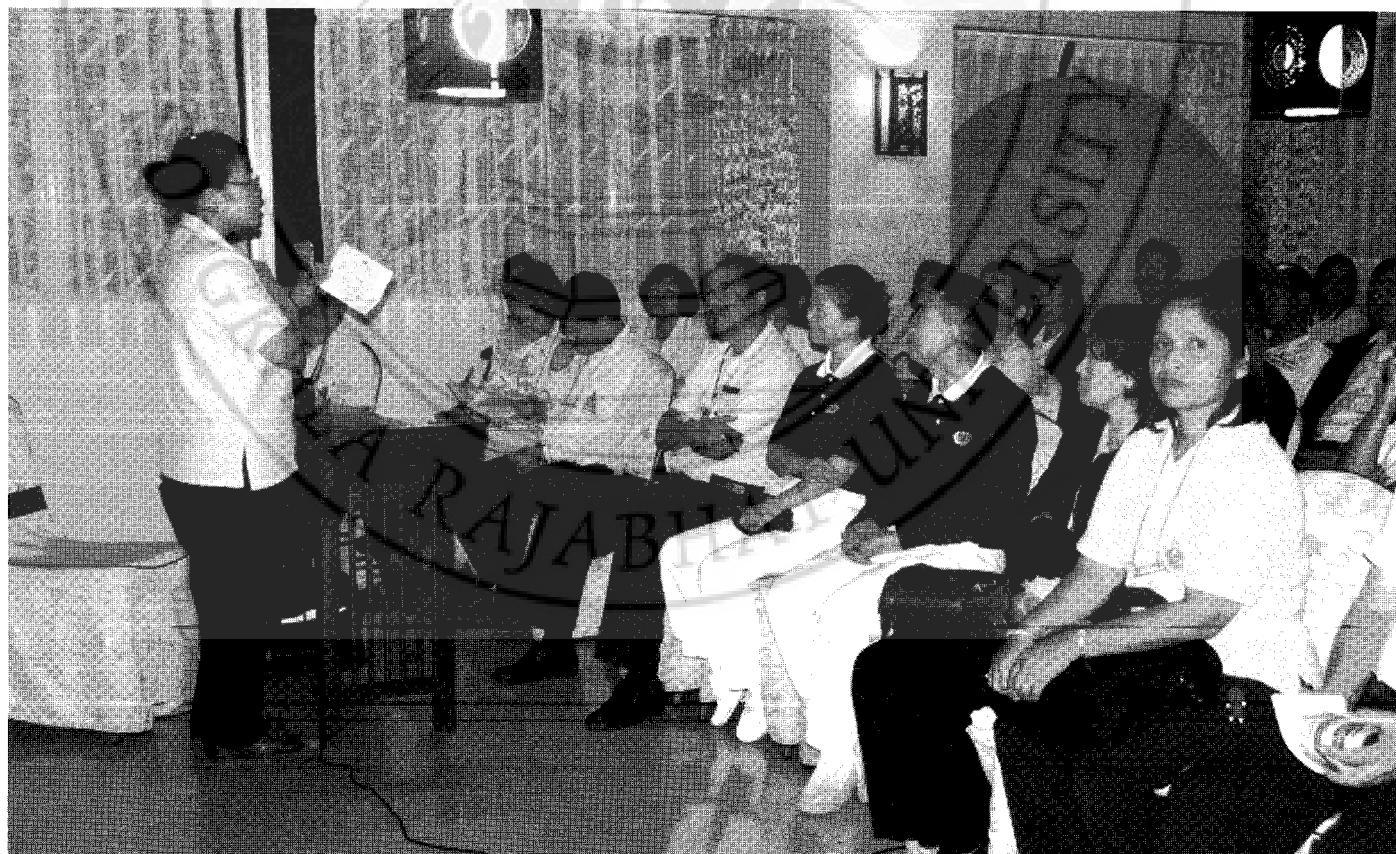
จากการดูงานที่นี่ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสถาบันวิทยุกระจายเสียงของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อพัฒนาให้เป็นสถาบันวิทยุลีข่าวของชาวราชภัฏสงขลา สร้างคุณประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นต่อไป

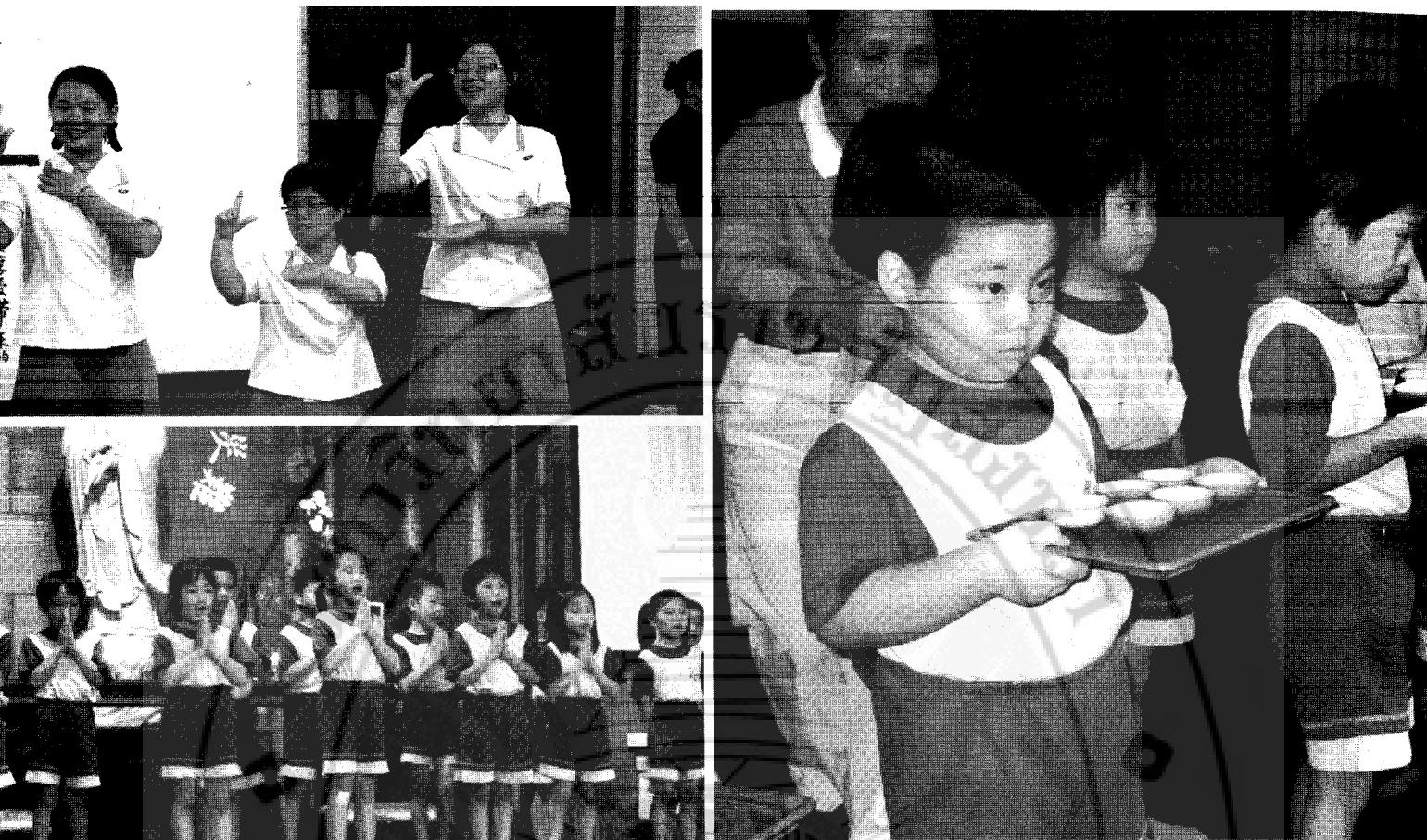

สำนักงานอีอิจีเขตซงชาน "การบรรยาย เรื่องการ เรียนการสอนวากะธรรม"

เริ่มจากเรียนรู้วัฒนธรรมการรับประทานอาหารของอีอิจีใช้อุปกรณ์ภาชนะอย่างประยัดรับประทานอาหารให้หมด ให้รู้คุณค่าของอาหารและการประยัดน้ำในการล้างภาชนะ มีการบรรยายเรื่องการเรียนการสอนวากะธรรม กล่าวถึงการใช้วาทะธรรมประกอบในการเรียนการสอน มีลักษณะการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมผ่านกระบวนการเรียนการสอน การร่วมแรงรวมใจของผู้ปกครองต่อ กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งบุคลากร บุพเพลง

ลักษณะมีการร่วมแรงร่วมใจของทั้งครูอาจารย์ สมาชิกอาสาสมัคร และผู้ปกครอง เป็นส่วนตัว ต่อกระบวนการปลูกฝังให้นักเรียนมีความกตัญญูและความเมตตา ควรนำมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาซึ่งปัจจุบันยังคงด้อยเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นผลสะสมมาตาม บุคคลของ สังคมปัจจุบัน รวมถึงเจ้าหน้าที่และอาจารย์รุ่นใหม่ด้วย

โรงเรียนประจำ มธยมและมหาวิทยาลัยอ้อจี

ด้วยเหตุที่การพัฒนาการศึกษาจะทำให้ล่าเร็วได้ด้วยเริ่มจากเด็กเล็กก่อน จึงต้องเปิดโรงเรียน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถม และมัธยม เพื่อชาระจิตใจให้บริสุทธิ์โดยมีปรัชญา คือ พระมหาทิรา 4 เพื่อ ให้มีคุณธรรมนำความรู้ซึ่งในระดับประถม มุ่งเน้นให้เด็กเกิดจิตสำนึกว่างานบริการผู้อื่น เป็นสิ่งนำ ภาคภูมิใจ ระดับมัธยม นักเรียนจะต้องรู้จักทิคทางของตนเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่ระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและเพื่อนมนุษย์

มีการเพิ่มวิชาจริยศิลป์ศึกษาในวิชีวิตทุกระดับชั้น 5 หมวดวิชา คือ จริยศิลป์การชงชา การจัดดอกไม้ การเขียนพู่กันจีน วัฒนธรรมอ้อจีและภูมิปัญญาไทยในสังคม

กิจกรรมที่ได้ศึกษาดูงานวิธีการบริการอาหารกลางวันของเด็ก ๆ สอนให้รู้จักบริการผู้อื่น รับผิดชอบหน้าที่รวมถึงความกตัญญูต่อครูอาจารย์ การชงชาเป็นการศึกษาการดำเนินชีวิต

เสริมสร้างบุคลิกภาพ มารยาท การบริการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คติ "จีบแรก ปากต้องพูดดี จีบที่สอง ใจต้องคิดดี จีบที่สาม ต้องทำความดี" มีกิจกรรมให้เด็กนักเรียนเลือก ๆ ลงชา ให้คุณะที่ไปศึกษาดูงานเพื่อสอนให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักการ

ในส่วนของมหาวิทยาลัยฉีจีปัจจุบันเปิดสอน 5 คณะ คือ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การศึกษาและสื่อสารมวลชน และบริหารศาสตร์ ทั้งปริญญาตรี โท และเอก โดยมีโครงการแลกเปลี่ยนนิสิตกับมหาวิทยาลัยทิดล และจากผลงานการณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาดูงานครั้งนี้ได้เยี่ยมชมชั้นเรียนชงชา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว อย่างไรก็ตามข้อสังเกตห้องเรียนชงชา มีการตกแต่งอย่างเรียบง่ายกลมกลืน ให้ทรงเหลี่ยม เป็นรูปทรงกลม ซึ่งหมายถึง ความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาและอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การนั่งเป็น ให้หลังตรง straight ลงตัว และเยี่ยมชมห้องจัดดอกไม้ ซึ่งเป็นการสอนให้เรียนรู้ ความจริง ความดี ความงาม เชื่อมโยงมาถึงชีวิต การดูแลพ่อแม่ และเลี้ยงลูกให้สังคม อธิบายถึงคุณธรรมจริยธรรมในชีวิต สำหรับโอกาสเดียว ๆ ที่ได้มามาเจอกัน

โรงพยาบาลมหาสารคามอ้อจี้ และชลบุรีเยนอ้อจี้ : โรงพยาบาลพรสุตว์

อาคารโรงพยาบาลสร้างใหญ่โต มีการออกแบบตกแต่งที่สวยงาม มีสถาณที่พักผ่อนของ คนใช้และญาติ มีสภาพไม่เหมือนโรงพยาบาลทั่วไป เนื่องด้วยการแพทย์ของฉีจีเน้นหัวใจ ของความเป็นมนุษย์ จึงจัดสภาพดี ๆ เมื่อนักศึกษาได้อ่านกับได้อ่านที่บ้านกับครอบครัวที่อบอุ่นรวมถึงนำ คำสอนเข้าไปเป็นหลักยึดในโรงพยาบาลด้วย การดำเนินการดี ๆ ยังคงยึดอาสาสมัครเหมือน งานอื่น ๆ

สำหรับนักศึกษาแพทย์ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกอาสาสมัครอุทิศร่วมกัยเพื่อให้ นักศึกษาได้ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาด้วย ทางการแพทย์ ซึ่งในหมู่ชาวฉีจีเรียกว่า "อาจารย์ ใหญ่" ให้เกียรติและยกย่องเคารพเมื่อนญาติ ซึ่งหลังจากได้ใช้ศึกษาแล้วก็จัดพิธีคพให้อย่างสมเกียรติ เก็บอัฐิไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้ได้ไว้กราบไหว้บูชา ซึ่งคณะแพทย์ใช้ "พระมหาวิหาร 4"

เป็นแนวทางพิริเวท์ที่ชาวเมืองจีดีอู เป็นคำว่าลุบระจำเซ่นกัน นอกจากนี้ยังมีการนิริจากไปกระดูกมากกว่าสามแสนรายจนสามารถตั้งอนาคตไว้กระดูกใหญ่อันดับหนึ่งของเอเชียสามารถซ้ายซีดคนไปแล้วกว่า 800 ราย

นอกจากเรื่องอาคารสถานที่แล้วภายในโรงพยาบาลยังมีการให้นักท่องเที่ยวใช้ และผู้มาใช้บริการเพื่อกล่อมเกลาจิตใจและให้โรงพยาบาลเลือกไม่ใช้โรงพยาบาล

การนำเอาแนวความคิดในการจัดการต่าง ๆ นำมาใช้กับสภากเพาะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเกิดประโยชน์อย่างมาก

สถาบันศึกษาเกียรติบัตร

เนื่องจากรายได้ส่วนหนึ่งของมูลนิธิมาจากขาย มีสมาชิกอาสาสมัครทำขยะกว่า 5 หมื่น คนอุทิศตนให้กับโรงพยาบาลชีฟฟี่กว่า 5,000 แห่ง ทำการแยกประเภทออกเป็น 10 ประเภท โดยสมาชิกหมุนเวียนกันเข้ามาทำการแยกขยะแต่ละประเภทเพื่อนำไปใช้ประโยชน์และจำหน่ายเป็นรายได้ของมูลนิธิ รวมถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาคนสร้างจิตสำนึกให้กับครอบครัว และสังคม

อย่างไรก็ตามการที่สามารถดำเนินการได้เป็นผลมาจากการให้ห่วนมีมาตรฐานในการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีเยี่ยม มีการแยกขยะตั้งแต่ระดับประชาชนคนทั่วไปแล้ว ทำให้การกิจกรรมการแยกขยะของมูลนิธิจึงดำเนินไปได้สะดวก ชิงการนำมาใช้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานัน ถ้าผู้ทึ้งมีการแยกของก่อนทิ้ง การนำมานำไปใช้ประโยชน์ก็ดำเนินการได้ จะทำอย่างไรให้มีระบบการจัดการทั้งหมดที่ดีเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยได้

การศึกษาที่บูรณาการด้วยเทคโนโลยีมультิพัฒน์ฯ

อังคณา ธรรมสัจการ*

ຮູຈັກມູລນິຣົພຸທຣດີອ່ອຈື່

มูลนิธิพุทธจิตต์ (The Buddhist Compassion Relief Tzu Chi Foundation) ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 โดยเริ่มต้นที่เมืองขัวเลียน (Hualien) เป็นเมืองที่ห่างไกลความเจริญทางตะวันออกของเกาะไต้หวัน โดยภิกษุณี ธรรมชาตารักษ์เจิงเหยียน (Venerable Dharma Cheng Yen)

คำว่า "ฉือจี้" ภาษาจีนกลาง หมายถึง "เมตตากรุณา และสังเคราะห์บรรเทาทุกข์" ที่เป็นเป้าหมายหลักของมุสลิมให้แห่งนี้ สืบเนื่องจากท่านธรรมอาจารย์ ได้พูดว่า มีคนตายเพราะชาดเงิน หม้อจึงไม่รับรักษา คนส่วนใหญ่ยกงาน สาเหตุหนึ่งเกิดจากมีสมาชิกในครอบครัวไม่สบาย ป่วยใช้ต้องใช้เงินเพื่อรักษาพยาบาล เป็นจุดเริ่มต้นที่ท่านคิดสร้างโรงพยาบาล โดยมีกลุ่มแม่บ้านเพียง 30 คน ช่วยกันออมเงินวันละ 50 สถา๊ก และบอกบุญไปยังบุคคลอื่นๆ จนบัดซึ่บันฉือจี้มีสมาชิกบริจาคเงินเกือบ 10 ล้านคนทั่วโลก สามารถสร้างโรงพยาบาลฉือจี้ที่เน้นการเคารพต่อทุกชีวิต 6 แห่ง มีสถานศึกษา ดังเดียวกับมหาวิทยาลัยที่เน้นความรักและการให้ต่อสังคม

มูลนิธิฉีดเข็มองค์กรการกุศล มีปรัชญา "สอนคนราย ช่วยคนจน" เพราะสังคมปัจจุบันผู้ยากไร้ขาดวัตถุปัจจัยในการครองชีพ ส่วนผู้มีมีขาดอาหารทางใจจึงสอนคนรายก่อนโดยการรู้จักให้และมองคนที่ด้อยกว่า เพื่อทำให้คนรอบข้างในสังคมเดียวกันมีความสุข ท่าให้คนเองมีความสุขจากการใช้

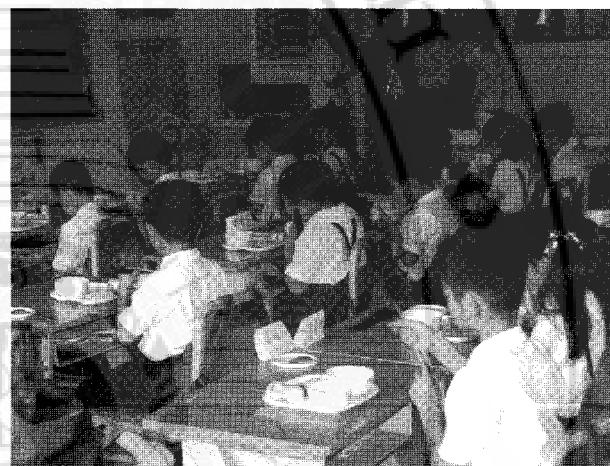
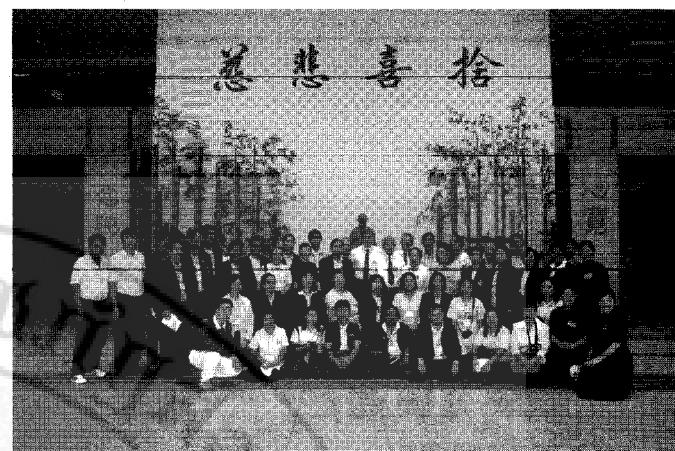
*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ

และทำประโยชน์ให้กับสังคม ฉือจีดำเนินการกิจ 8 ประการ ดังนี้

1. ภารกิจการกุศล (Charity) ให้การดูแลผู้ยากไร้ ในระยะยาว ให้การช่วยเหลืออุดมเฉิน และออกเยี่ยมเยียนผู้ยากไร้ ถึงบ้าน

2. ภารกิจการรักษาพยาบาล (Medical) มีโรงพยาบาล พรีคลินิก เครือข่ายทางการแพทย์ และกลุ่มอาสาสมัครทาง การแพทย์ที่ไปตรวจเยี่ยมผู้คนที่ห่างไกลจากโรงพยาบาล

3. ภารกิจด้านการศึกษา (Education) สร้างมหาวิทยาลัยฉือจี ที่มีทั้งด้านการแพทย์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยี ตลอดจนโรงเรียนมัธยม โรงเรียนประถม ที่เน้น ความรักและเคารพต่อชีวิต

4. ภารกิจด้านมนุษยธรรม-จริยศิลป์ (Humanitarian) ผลิต สื่อด้านต่าง ๆ เพยแพร่ภารกิจและหลักคำสอนของฉือจี เป็นสื่อกลาง ระหว่างสมาชิกทั่วโลก บัญชีฉือจีมีสถานีโทรทัศน์ตัวอ้าย (Da-Ai TV) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่า สถานีโทรทัศน์ความรักที่ยิ่งใหญ่ ที่ผลิต รายการส่งเสริมคุณภาพชีวิตตลอด 24 ชั่วโมง มีเว็บไซด์ รายการวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

5. ภารกิจการบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ (International Relief) ให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ (เป็นการขยายภารกิจจากการกุศล) ช่วยทุกประเทศทั้งที่มีและไม่มีสาขากองฉือจี

6. ภารกิจด้านการบันริจัคไขกระดูก (Bone Marrow Registry) ศูนย์ข้อมูลไขกระดูก ฉือจีใหญ่เป็นอันดับสามของโลก รองจากอเมริกาและยุโรป และใหญ่ที่สุดในเอเชีย (ขยายภารกิจการรักษาพยาบาล)

7. ภารกิจอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม ให้ยั่งยืน ให้กับคนที่สุด การจัดการขยะ มูลนิธิมีสถานีแยกขยะกว่า 5,000 แห่งทั่วโลกได้ทุกวัน นำเงินที่ได้มาสนับสนุนสถานีโทรทัศน์ตัวอ้ายได้ถึง 1 ใน 3 ส่วน

และการเลือกใช้วัสดุผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม รักษาโลกน้ำที่เราอาศัยอยู่ให้มีสภาพที่น่าอยู่ (ขยายภารกิจด้านการศึกษา)

8. ภารกิจด้านอาสาสมัครชุมชน (Community Volunteers) กระจายศูนย์กลางการปฏิบัติภารกิจเป็นศูนย์ย่อยตามความพร้อมของชุมชน เพื่อให้สมาชิกฉือจี้ดูแลผู้ประสบทุกข์ในเขตของตน ทำให้มีความเข้าใจบัญชาและสถานการณ์ได้ดี อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความใกล้ชิดของผู้คนในชุมชนด้วย (ขยายภารกิจด้านมนุษยธรรม)

ลักษณะโครงสร้างองค์กรของฉือจี้

ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ

1. สมณารามจึงชือ (Jingshi Jienshe) เป็นสถานที่พำนักระยะของธรรมชาติเจ็งเหียยน และสานคุชัย ตลอดจนเป็นสำนักงานลับสนับสนุนและพัฒนาภารกิจทั้ง 8 ด้าน ท่านธรรมชาติเจ็งเหียยน มีวัตถุปฏิบัติที่น่าเลื่อมใสดังเด่นว่า คือ ท่านยึดคติ "วันใดไม่ทำงาน วันนั้นไม่ต้องกิน" ที่สมณารามไม่มีการบินทบทาต ไม่รับนิมิตไปสวัสดิในสถานที่ต่าง ๆ ท่านและสานคุชัย จะปลูกผัก ทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ และทำการกุศล

2. มูลนิธิพุทธฉือจี้ ส่วนของพระราษฎร ประกอบด้วยอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร หมายถึงชาวฉือจี้ที่ไม่ได้รับค่าจ้างเงินเดือนใด ๆ มาด้วยสมัครใจ และเป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติภารกิจทั้ง 8 ประการของฉือจี้ ตลอดจนการหาสมาชิกใหม่ การรวมเงินบริจาคจากสมาชิก การเผยแพร่คำสอนของธรรมชาติเจ็งเหียยน และการดูแลอาสาสมัครด้วยกันเอง ส่วนเจ้าหน้าที่ หมายถึงผู้ได้รับเงินเดือนทำงานที่เป็นผู้บริหารและประธานงานด้านต่าง ๆ ในมูลนิธิและระหว่างอาสาสมัครกับสมณารามจึงชือ แต่เจ้าหน้าที่หลายคนก็เป็นอาสาสมัครด้วย

การศึกษาดูงานวันแรก

สถาปัตยกรรมศาสตร์/สำนักงานบริการฯ เปิดชงชาบ

สถานีโทรทัศน์ตัวถ่าย เรียนรู้วัฒนธรรมแพรกศึกษาไม่ส่วนร่องเท้า มีการนำถุงผ้ามาให้เพื่อนำรองเท้าเก็บและถือไปประท้วงเดินดูงานที่สถานีโทรทัศน์ ถุงผ้าทุกใบมีหมายเลขเพื่อให้จำได้ จะคืนเมื่อจะกลับน้ำร่องเท้าอุกมาสุม ห้องประชุมเป็นโถงโถง ได้ใช้เตียงเตียง เก้าอี้พลาสติกขนาดเด็ก พื้นห้องเป็นไม้ มีรูปพระโพธิสัตว์วางมีอบนลูกไก่ รูปพระโพธิสัตว์คาดได้คล้ายห้านครามอาจารย์ ดอกไม้ ต้นไม้ประดับเน้นไฟดูเรียบหรูเป็นเอกลักษณ์ เลี้ยงน้ำชาและอาหารร่วม ซึ่งมีการย้ำมาว่าต้องทานให้หมด เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ไม่ต้องการให้มีของเหลือชาจื๊อจี้ ถือว่าเป็นการทึ่งบุญ และเข้าไม่มีดังขยะໄว้ใส่เศษอาหารด้วย

ตัวอาคารสถานีโทรทัศน์ มีห้องเป็นสัดส่วนที่สามารถตกแต่งเป็นห้องผลิตรายการ ดำเนินรายการรูปแบบต่าง ๆ มีไฟ มีฉากจำนานวนมาก ที่นำไปสังเกตคือ ละอาดมาก เพราะทุกคนไม่สวมรองเท้าลิฟท์ในสถานีโทรทัศน์ตัวใหญ่น่ามาก สูงเพราะต้องชนย้ายอุปกรณ์ตัวใหญ่ ๆ จะได้สะดวก ขณะบรรยายแนะนำสถานที่ ไกด์กิตติมศักดิ์ คุณแม่ตตา ได้กล่าวถึง

* หลักธรรม 5 คำ 3 ข้อ คือ

กันเงิน (2 คำ) หมายถึง การขอบคุณ ขอบคุณทุกสิ่งที่ทำให้มี เกิด พน ในทุกเรื่อง

จันเงิน (2 คำ) หมายถึง การเคารพ การยกย่อง กตัญญู บิดา มารดา สรรพลิ่งและเมื่อเราขอบคุณสรรพลิ่ง ก็ควรต้องให้ความเคารพด้วย

ถ่าย (1 คำ) หมายถึง รัก รวมทั้งการให้อภัย การเชื่อใจ ทำให้ทุกอย่างเป็นสุข

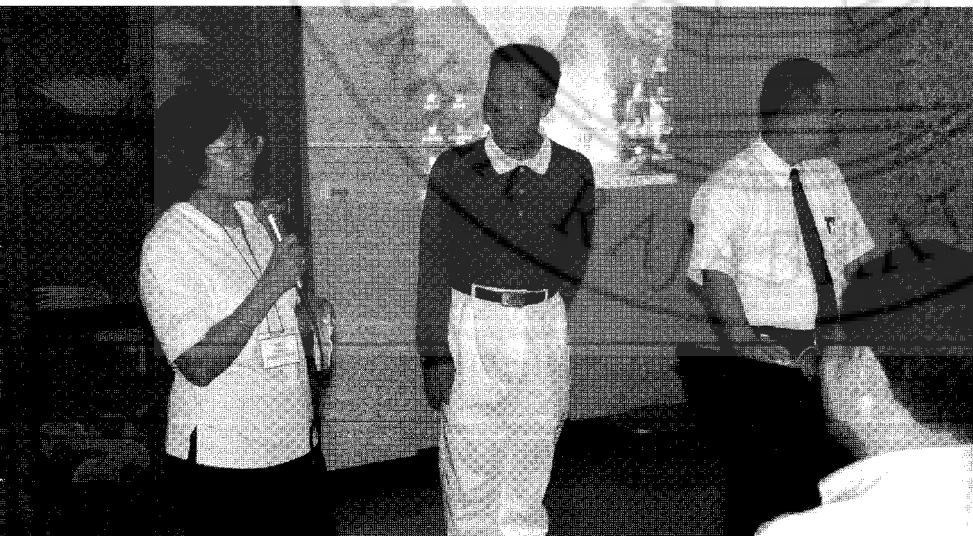
*คุณเมตตา พังท่านธรรมอาจารย์ในวาระต่างๆ แล้วรวมรวมไว้กล่าวว่า คนเราห้ามรอ 3 อายุ คือ
ห้ามรอที่จะทำนุญ เพราะคนยากไร้จำนวนมาก ไม่สามารถรอเราพร้อมได้ ต้องเร่งทำนุญ
ทุกวัน เมื่อมีโอกาสจะต้องรีบทำ

ห้ามรอที่จะเกิดภัย เพราะคุณพ่อ คุณแม่ของเรามาก อาจไม่ได้มีชีวิตยืนยาวนัก ต้องเร่งเก็บต้นญี่ปุ่น
แสดงให้ท่านรู้ ต้องนอกห้านด้วย

ห้ามรอตาย บางคนแก่ เจ็บป่วยเป็นโรค นอนรอความตาย ทำอย่างนี้ไม่ได้ ทราบได้ที่
ยังมีชีวิตอยู่ท่านสามารถสร้างประโภชนให้กับสังคมได้ ห้ามนอนรอความตาย (ตัวท่านธรรมอาจารย์เป็น
โรคประจำตัวคือโรคหัวใจ ไม่เคยเดินทางออกนอกประเทศได้ทั้งวัน แต่ทำประโยชน์ให้กับโลกได้)

สมาชิกฉ้อจิทุกคน แสดงถึงวัฒนธรรมที่ไม่ทำลายลิงแಡล้อม ให้ความรักกับทุกคนเสมอ
คนในครอบครัว เกษตรอธิกรรมชาติ ทุกสิ่ง มีวิถีการคิดในทางสร้างสรรค์ตามหลักพุทธ marrow 8
โดยมีจุดศูนย์รวมสร้างครรภ์จากผู้นำที่แสดงตนถึงความแน่วแน่ ไม่เอะเปรี้ยบเทียบแก่ได้ สร้างความ
ไว้วางใจ และเชื่อถือว่า "ดีแท้" ทั้งยังโอบอ้อม อาไว เมตตาภักดีทุกชีวิตไม่ว่าจะเป็นคนชาติเดียวกัน
หรือต่างชาติ ในวิถีที่สร้างความครรภ์ชา ย้อมเกิดความสงสัยในผู้ที่ไม่ได้ประสบกับตน จึงมีสถานี
โทรทัศน์ด้วย เพื่อสร้างสื่อบริสุทธิ์ และตอบข้อถึ่งการทำงานที่ช่วยให้คนมั่นใจ และคนจนมีความสุข
เพิ่มขึ้น

สถานีโทรทัศน์ เป็นการลือสารเพื่อให้คนที่มีวัฒนธรรมแตกต่าง มีความเข้าใจกัน และยัง
เป็นการสร้าง ลือวัฒนธรรมฉ้อจิในด้านเมตตา การมีระเบียบวินัย ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น มีความสุข
กับการให้ โดยเมื่อยังมีการให้ก็ยังมีลมหายใจเพิ่ม สืบสานเจตนาธรรมนี้ที่จะช่วยคนให้คนที่ทุกข์ได้สุข
จากการให้ ไม่ว่าจะเป็นแรงกาย เงิน ทรัพย์รวมวัฒนธรรมฉ้อจิ ก็ถือว่าได้ช่วยโลก

วัฒนธรรมฉือจีที่รับทราบ คือ

1. การมีแก้วน้ำ ชาม ตะเกียงส่วนตัว เพื่อลดขยะ ทานอาหารให้หมด และอนาคตส่วนบุคคล
2. การทานเจ ไม่เบียดเบียนลัตต์ และลดการฆ่าสัตว์ (คนได้หัวน นิยมทานเจ)
3. การรวมแรงทำกิจกรรมเป็นหมู่คณะ ทำโดยสมัครใจ เสียสละแรงกาย ใจ และเงินส่วนตัว
4. กิจกรรมที่ทำเป็นกิจกรรมเพื่อสังคม สร้างคน การเป็นอาสาสมัครเพื่อให้พับกับคนทุกชั้น มีเมตตา เช้าใจโลก รักตัวเอง และคนบนโลกมากขึ้น
5. การมีวินัย การรักษาความสะอาด การประทัยด เอาใจใส่ต่อความรู้สึกของคนอื่น เช่น การเดินเป็น隊 เพื่อเปิดทางให้กับผู้ใช้ทางคนอื่น ได้มีช่องทางเดินด้วย การล้างมือมีถังรองให้ก่อนน้ำ นำน้ำจากพัฒมาล้างรอบที่หนึ่ง เมื่อสังสน্থาเข้าจากถัง แต่เมื่อมีโกลล์สะอาดจึงเปลี่ยนจากที่ก่อนน้ำ น้ำที่สะอาดและยังใช้ได้อีกจะซังในถังให้คนต่อไปล้างมือ ห้องน้ำ มีที่กดซักโครก 2 เส้น เพื่อประทัยน้ำ เส้นแรกใช้น้ำน้อย เส้นที่สอง เพื่อกิจกรรมที่ใช้น้ำมาก เป็นต้น
6. การร้องเพลง แสดงทำทางภาษาเมืองปะกอน เป็นการกระตุ้น ตอกย้ำให้ทำ ระบุปฏิบัติว่า ต้องการอะไร เช่น เพลง ครอบครัวเดียวกัน เพลง ปฏิภานของธรรมอาจารย์ที่จะเชื่อใจ ให้อภัย และรักคนทั่วโลก

เมื่อขึ้นรถบัสเพื่อไปยังสำนักงานฉือจีเขตชงชาน คุณล้ม กีแจกแก้วน้ำ และถุงเท้า เพื่อที่เราจะได้ใช้ตลอดการศึกษา ดูงาน ครั้งนี้ ในการดูงานครั้งนี้ วิสาหกรรมที่มาช่วยเหลืออิบิาย ดูแลเราหลายท่านที่จำได้คือ คุณสุชน (เดินทางมาจากกรุงเทพ เป็นคนไทย) คุณบังอร คุณเมตตา คุณวิพัฒน์ คุณล้ม (อาสาสมัคร ที่อยู่เมืองไทย พุดภาษาไทยได้ เป็นชาวใต้หัวน) คุณสมหวัง สายมา (อาสาสมัครที่ร่วมเดินทางด้วย) ระหว่างทางก็มี การสอนเพลง สอนภาษาเมืองและให้ทางธรรมเป็นระยะ เช่น

- ทำงานต้องใช้ใจทำ ใช้ใจทำ ต้องใช้สมารธ
- คนข้าไม่โล คือ คนบ้าชั่วคราว
- การไปช่วยเหลือคน ไม่ใช่ว่าเรามีความสามารถใหม แต่ถามว่าเรามีใจใหม

สำนักงานฉือจีเขตชงชาน เป็นที่ประชุมอาสาสมัคร เพื่อสร้างความเข้าใจ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่นี่ก็มีวัฒนธรรม ตลอดร่องเท้าไว้ในถุงผ้า มีการเลี้ยงอาหารเย็นกับคณะผู้ดูงาน โดยวิสาหกรรมร่วมโต๊ะอย่างน้อย 1 คน ทำให้ได้เรียนรู้ วัฒนธรรมการทานอาหาร มีชาม ตะเกียง ช้อนแยก ส่วนแก้วน้ำ เอกماองจากการ ตักอาหารแล้วต้องทานให้หมด มีน้ำชุบบริการ แต่ท่านต้องทานอาหารจากแรกให้หมดก่อนจึงมาตักน้ำชุบเพื่อล้าง ชามไปในตัว ไม่ใช่เอากชาามมาตักน้ำชุบเหมือนบ้านเรา เพื่อที่ ชาจะได้ไม่สกปรกมาก เมื่อล้างจะทำให้ประทัยน้ำ หลังจาก ทานอาหารแล้ว ก็ย้ายไปอีกห้องหนึ่งเพื่อชั่มการแสดง คาดว่าที่นี่ เป็นโรงเรียนด้วย น่าจะระดับอนุบาล ประถม ดูจากเด็กที่มา แสดงกิจกรรมบนเวที และยกน้ำชาามาต้อนรับ

ห้องประชุม เนื่องจากที่สำนักงานทราบว่า กลุ่มที่มา
ดูงาน เป็นคณะอาจารย์ ทำให้เข้าต้อนรับเรอย่างเต็มที่ พยายาม
ถ่ายทอดประสบการณ์ เพื่อที่เราจะได้นำไปในการสอนลูกคิชช์
 เพราะที่นี่มีการกิจด้านการศึกษา มองว่าเป็นการสร้างคนใน
อนาคต ลัคคันดีมีจำนวนมาก ๆ สังคมก็ย่อมดีด้วย นอกจาก
คณะดูงานแล้วยัง มีกลุ่มอาสาสมัคร ผู้ปกครอง จำนวนหนึ่งด้วย

การสอนของที่นี่ใช้วาทะธรรม เป็นบทเรียนหลัก นำเสนอในลักษณะของบทเพลง มีการแสดงภาษาแม่มือ เดินระบบ บพนาทสมมุติ มีการถ่ายทอดประสบการณ์ที่คิดว่าประสบความสำเร็จของกลุ่ม มาแสดงด้วยความตั้งใจจริง เพื่อให้เรา รู้สึกได้เพราะได้รับชุมอง เช่น การยกน้ำชาของเด็ก ๆ แสดงถึง การอบรมมารยาท ให้เด็กแสดงกิจกรรมเด่นประกอบเพลิง การ อบรมจริยธรรมเด็กโดยชุมรมผู้ปกครอง แสดงบพนาทสมมุติ เพื่อให้เด็กได้เข้าใจหน้าที่ของตน และตระหนักรู้ว่าพ่อ แม่ ทำงานหนักเพื่อเรา ซึ่งสนุกและทำให้ทราบว่าเด็กประเทศไทย ก็มีพุทธิกรรมไม่แตกต่างกันเลย เพราะเอาอย่างมาจาก TV ที่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีเลย ซึ่งชุมรมผู้ปกครองได้แสดงให้โรงเรียน ต่าง ๆ ในเมืองนั้น เพื่อให้เด็ก ๆ มีสำนึกที่ดีขึ้น และยังมีการ แสดงการเลี้ยงลูกแพะ ที่ทำให้อาจารย์ทรายคนน้ำตาซึม เพราะ ชาบชี้รำลึกถึงภูมคุณแฝง ว่าทะธรรมที่พอดีจะได้ คือ

พดมากสัพดอน้อยไม่ได้ พดน้อยสัพดีไม่ได้

พูดร้ายเหมือนงูพ่นพิษ พูดไม่ดีเหมือนเอาก้อนอิฐมา ชวางทาง กว่าจะได้กลับเข้าที่พักก็เด็กพอมีความรู้ และรู้งั้นต้องดีนั้น แต่เข้าประมาณ ตีสี่ ตีห้า

គៀវមាតុងនាន់វិញកំសង

โรงเรียนประถม-มัธยมอีอิจ บ้านวิทยาลัยอีอิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอีอิจ

ระบบการศึกษาของฉีอี้ มีปรัชญาเดียวคือ เน้นพรหมวิหาร 4 ให้เด็กมีพลังทั้ง 4 เกิดเป็นคนธรรมนำความรู้ โดยมียิทธิศาสตร์ในแต่ละระดับดังนี้

ระดับชั้นปัจจุบัน : มีเงินให้เด็กเกิดจิตสำนึกว่าการบริการฟื้นฟูเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ

ระดับชั้นมัธยม : นักเรียนต้องรู้จักทิศทางชีวิตของตนเอง

ระดับมหาวิทยาลัย: เน้นให้เดิบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเพื่อนมนุษย์

อาการเรียนของสถาบันการศึกษาทุกที่ สถาบัตยกรรมคล้าย ๆ กัน ในญี่ปุ่น ไม่เน้นการใช้เครื่องปรับอากาศ ทุกห้องใช้แสงสว่าง ลมธรรมชาติ มีพัดลมเพดานใช้อ้อยบ้าง ทุกอาคารและถนนมีก้าวเดินชั้นต่ำ ให้มีความหมาย ถนนก้าวเดินชื่อ ถนนให้อภัย ทุกสถานที่สะอาด มีความลับเยี้ยด เพราะส่วนใหญ่มักใช้ก้อนหินเล็ก ๆ รวมกันเป็นเส้า เป็นทางเดิน ชื่อนามหมายในลักษณะของชาวจีน ที่เป็นปรัชญาให้คิด เรียนรู้ และเตือนความ เสาทุกด้าน พื้นทางเดิน ประกอบด้วยหินก้อนเล็ก ๆ หมายถึง การเกิดลึกลับในญี่ปุ่น เหล่านี้ได้ มาจากพลังของคนจำนวนมาก เสาเหลี่ยม มีความหมายลึกความซื่อสัตย์ ด้านบนโถง

แสดงถึงความยืดหยุ่น หลังคาดล้ายตัวอักษรจีน "เหยิน" แปลว่า คน เพราะทุกที่ กำลังสร้างคน โดยจุดเด่น คือมุงเน้นปลูกฝังจริยธรรม วิถีสร้างสังคมที่ดี เรียกว่า การสร้างมนุษย์ที่แท้จริง เพราะ "มนุษย์" ท่านพูดพาล ท่านได้ให้ความหมาย ว่า คนที่ผ่านการอบรมให้มีจิตใจสูง การสร้างจิตใจสูง ในสถาบันการศึกษาของฉันจึง เรียกว่า วิชาจริยศิลป์ ใช้ 3 กิจกรรมในทุกระดับแต่มีความลึกซึ้งเพิ่มขึ้น คือ

1. การชงชา ให้ความเคารพ ขอบคุณท่อรวมชาติ ทั้งต้น พ้า อาท ที่ทำให้มีชาและเลิศ เป็นการศึกษาเพื่อดำเนินชีวิต เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี มารยาท การนิรภัย การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยมีคติเดือนใจว่า จีบแรก ปากต้องพูดดี จีบที่สอง ใจต้องคิดดี จีบที่สาม ร่างกายต้องทำความดี เรียนรู้การให้ ความเคารพ (ชั้นเด็กเล็ก เชิญ ผู้ปักครองให้เด็กได้บริการ)

2. การจัดดอกไม้ ให้เคารพเพื่อนที่ต้องทำงานร่วมกัน เคราะห์ความคิดที่ แตกต่างให้ทำงานเป็นทีม เป็นการใช้ดอกไม้แจกวันเดียวอิบายคุณธรรม จริยธรรม ในวิถีชีวิต ที่นำลงใจคืออะไรที่ใช้เรียนจัดดอกไม้มีการออกแบบให้เปิดจากด้านบนได้ โดยมีถังขยะซ่อนอยู่ภายใต้ เพื่อความเรียบง่าย

3. การเชียนพู่กันจีน ให้เคารพตนเอง จิตต้องสงบเหมือนผึ้งสามารถ ตั้งใจ จึงจะตัวดเลันได้สวยงาม

ความสะอาดของตัวอาคารเรียน เกิดจากนักเรียน ครุ่นรวมกัน ไม่มีการโรง อาสาสมัครก็มาช่วยบ้าง เช่น การตัดหญ้า จัดสวน ระบบการศึกษาของที่นี่เน้นการ

ดูแลเด็ก รวมไปถึงผู้ปักครอง มีอาสาสมัครมาทำหน้าที่ พ่อแม่อุปถัมภ์ ขณะที่ศึกษาดูงานที่วิทยาลัยเทคนิค เป็นช่วงเพียงปีเดียว พ่อแม่อุปถัมภ์นัดหมายมาพน นักศึกษาที่เพิ่งเริ่มการศึกษาใหม่ ที่ทราบมาพ่อแม่ อุปถัมภ์เป็นอาสาสมัครฉันจีจากทั่วประเทศ นอกจาก ทำความรู้จักกับนักเรียน นักศึกษา ให้ความอบอุ่น เมื่อตอนพ่อแม่ ยังทำความรู้จักไปยังผู้ปักครอง พ่อแม่ ของนักเรียน นักศึกษาด้วย เพื่อช่วยกันดูแลนักเรียน นักศึกษา เรียกว่าไม่ดูแลแยกสวน บ้าน-โรงเรียน- สังคมต้องดี

นักเรียน นักศึกษาที่นี่ต้องສรวมเครื่องแบบ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน อีกทั้งยังเป็นการเดือนผู้สูงอายุให้คำนึงถึงหน้าที่ของตนเองว่ากำลังเป็นอะไร กำลังทำอะไร เครื่องแบบเป็นความแห่งในสิ่งที่ถูกต้องที่เราทำ แม้ภายนอกอาจจะดูเหมือนถูกกำหนดด้วยเครื่องแบบ ทว่าสมองและจิตใจมีอิสระเต็มที่ในการคิดสิ่งที่ถูกต้อง นอกเหนือ คุณครูยังเสนอแนะให้มีอิสระให้นักเรียนทำงานกลุ่ม ให้ตั้งชื่อกลุ่ม เช่น กลุ่มสมานฉันท์ กลุ่มสามัคคี กลุ่มป้องคง เมื่อนักเรียนจะเลือกัน ก็จะนักกิจกรรมสามัคคี เช่นไม่ ทางเลือกันนะ นักเรียนก็จะปรับตัวใหม่ และสิ่งที่โรงเรียนประณีตสอนคือให้นักเรียนมีวิจัตสำนึกริการ ตอนทานอาหารกลางวัน จะมีอาหารมาตั้งหน้าห้อง นักเรียนที่เรียนดี มีความประพฤติดีเท่านั้นจึงจะได้บริการ ตักให้คุณครู ตักให้คนเองก่อน จึงจะตักให้เพื่อน ๆ โดยทั้งชั้นจะทานอาหารกันในห้องเรียน ที่หน้าชั้นมี นิทรรศการการนำขยะมาไว้ใช้คีล ได้ดีกذا ที่ว่างดินสอง ของเล่น รูปภาพประดิษฐ์ ซึ่งเป็นความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนเอง

ทีมมหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา ซึ่งมีการผลิตบัญฑิตด้าน การแพทย์ สาธารณสุข นิเทศศาสตร์ เกสัชศาสตร์ มี วิถีทัศน์ ที่ทำให้อาจารย์ชานชั้นนำได้ให้โอวาท อีกแล้ว วิชาภาษา วิภาคศาสตร์ เป็นวิชาที่ต้องศึกษาโดยการฝ่าศพอาจารย์ ใหญ่ คนเจ็นส่วนใหญ่ไม่ยอมบริจาคร่างกาย จึงขาดแคลน อาจารย์ใหญ่ที่จะใช้ศึกษา ทางมหาวิทยาลัยมีพิธีกรรมที่ แสดงถึงความเคารพอาจารย์ใหญ่ โดยนักศึกษาต้องรู้จัก กับภูมิใจอาจารย์ใหญ่ ทราบประวัติ ความดี เพื่อจะได้ให้

ความเคารพ หลังจากเรียนต้องมีการเย็บดีนสภាពหศพด้วยผ้าขาว ทำพิธีมาปันกิจตามศาสนา นำเข้าบ้านส่วนเกินໄ่าวในอัฐิที่ทำอย่างดีเป็นรูปคล้ายค่าลาง Jin นำไปเก็บไว้ที่ห้องโถง ๆ ห้องเรียน ญาติสามารถมาแสดงความเคารพได้ตลอดเวลา ทำให้มีการบริจาคร่างกายจำนวนมาก อาจารย์ใหญ่บังท่าน อัชวิตาโว้วันออกนักศึกษา ก่อนเลี้ยวตัวด้วย "นักศึกษาแพทบี้จะกรีดฟ้าฟพของเรามาติดผลัดสักกีรือยครั้งกีไม่เป็นไร เรายอนุญาตให้ทำได้เต็มที่ແรมเมื่อจบไปเป็นแพทบี้แล้วห้ามกรีดฟ้าตัดครีฟิดแม้ครั้งเดียว"

เมื่อช่วงวิดิทัศน์แนะนำมหาวิทยาลัยทำให้ทราบว่าที่นี่ทำบันทึกข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและนานาชาติ ดังนั้นในครั้งนี้ ท่านอธิการดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลง (MOU) กับท่านอธิการดี มหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา

ข้อสังเกตจากการศึกษาดูงาน คือ อัตราส่วนของนักเรียนต่อห้องไม่มากนัก ในทุกระดับการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นเพราะอยู่ดังจังหวัด ไม่ใชemeื่องท้อง หรือคนในได้หวนบ้างส่วนอาจต่อต้านไม่เข้าใจวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา อาจมองเด็กที่มีระเบียนวินัยในเชิงลับลักษณะกบังคับหรือเปล่า ที่นายกย่องคือการสร้างคนให้เป็นมนุษย์เน้นการเคารพ ยกย่องทุกอย่าง จึงทำให้ประทับใจซาบได้ทัน ดังตัวอย่างการบริจาคร่างกายเพื่อเป็นอาจารย์ใหญ่ มหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา

หลังอาหารมื้อเย็น คุณเยินมาทำธุระที่ขวางเหลียง ท่านมาจากสำนักงานฉือจี้เขตชงชาน ที่เราเพิ่งไปเมื่อวาน จึงมาเพิ่มเติมความรู้ให้เรา (แสดงถึงความเป็นครูจริง ๆ ที่ต้องการให้ศิษย์ได้รับความรู้เต็มที่ ยิ่งรู้ว่าเรามีเวลาหน่อย ก็ตามมาให้ที่ร้านอาหาร ก่อนพากลับโรงแรม)

ท่านมาเพิ่มเติม เพื่อให้ครูไม่เกิดความท้อแท้ ผิดหวังเสียก่อน โดยมแนะนำบัญฑิตวิชี 4 เรื่องเพื่อให้เป็นครูที่ดีทั้งหมดนี้ท่านได้เคยบรรยายที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ด้วย ครูต้องสอนทั้งนักศึกษาและผู้ปกครองเพื่อให้ลั่งคม บ้าน โรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กรุ่นใหม่

เรื่องที่ หนึ่ง ต้องรู้ปัจจุบัน สภาพสังคม ทางฉือจี้ มองว่า "สมุทัย" ของการสร้างมนุษย์ ในปัจจุบันคือเด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มี มีโทรศัพท์มือถือ เป็นครู สอนวัสดุนิยมตลอดเวลา ท่านจึงสอนว่า

1.1 เด็กขาดความรู้ในการช่วยเหลือตนเองในการดำรงชีวิต เช่น ไม่รู้จักหัวกระเบื้องตัวเอง ให้พ่อแม่หัวให้ การซักผ้า ถูและห้องน้ำของตัวเอง เป็นต้น ซึ่งมาจากพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ไม่ได้เป็นแบบอย่าง หรือตามใจลูกมากเกินไป

1.2 เด็กคิดไม่เป็น แยกแยะไม่ได้ว่าอะไรไร้สาระ อะไรไม่สาระ มักจะตามเพื่อน ตามแฟชั่น

1.3 เด็กมีปัญหาความเครียด ครอบครัวในปัจจุบันแตกแยก หย่าร้างมากขึ้น

1.4 สิ่งแวดล้อมหรือสังคมไม่ดี ครุภัยไม่กล้าขัดใจพ่อแม่ ปล่อยประละเลย ไม่เข้มงวด

เรื่องที่ ส่อง การมองตน (สร้างครุตันแบบ ตามแนวทางอื่น)

2.1 ส่องต้องห้าม 5 อย่าง

2.1.1 ไม่ทำหน้าแบบเด็กแก่ (ยิ้มเมื่อรับเงิน) แต่ต้องยิ้มตลอดเวลา

2.1.2 อย่าลุยคนเดียว ทำงานต้องทำเป็นทีม จะได้มีที่ปรึกษา เป็นก้าสังใจกัน

2.1.3 อย่าจำเจทำวิธีเดียว มีการสอนหลายรูปแบบที่ทำให้เป็นตัวอย่างแล้ว

2.1.4 อย่าห้อแท้ ห้ออย ตั้งใจแนวโน้ม ต้องประสบผล คุณเดินกล่าวถึงนักเรียน คนหนึ่งเป็นเด็กที่ดีอ แล้วไม่ชอบอยู่ในกฎระเบียบ ครุภัยพยายามสอน ยกตัวอย่าง แต่เด็กคนนี้ก็มี พฤติกรรมเหมือนเดิม จนครุเริ่มห้อ วันหนึ่งเด็กคนนี้ เข้ามากระซิบกับครุที่สอนเขาว่า มีครุคนเดียว ที่สอนแต่สิงเที่ยวให้เข้า เขารับทราบแล้ว แต่ที่เขายังมีพฤติกรรม เหมือนเดิม เพราะไม่อยากให้เพื่อนล้อ

2.1.5 อย่าหวังดี แต่ประஸงค์ร้าย ตามใจ ปล่อยประละเลย เหเมือนพ่อแม่รังแกนั้น

2.2 ส่องที่ต้องคำนึง 5 อย่าง

2.2.1 เด็กมีสิทธิ์จะทำผิดได้ ครุไม่ควรคิดว่าเด็ก ทำผิดไม่ได้ เราเมหนาทีแก่ไข ชี้ทาง

2.2.2 ไม่ความมองเด็กในจุดยืนของครุหรือพ่อแม่ ความมองในจุดยืนของเด็ก

2.2.3 อย่าตราชหน้าเด็กว่าเป็นคนมีปัญหา จะทำให้รามีอดีต ต้องช่วยเด็กแก้ปัญหา

2.2.4 ไม่มีเด็กคนไหนที่สอนไม่ได้ มีแต่ครุ หรือ พ่อแม่ที่สอนไม่เป็น

2.2.5 ความจริงเด็กไม่ต้องการอยู่ในสิ่งแวดล้อม ที่ไม่ดี เราเป็นครุต้องเคียงข้างเด็ก แบ่งปันกับครุคนอื่น เพิ่มเติม ความรู้ดังแก้วเปล่าสมอ สังคมจะจะดีขึ้น

เรื่องที่ สาม เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อให้ครุนำไปใช้ นั่นการนำว่าทະธรรมาไปสอนเด็ก เริ่มจากปัญหาใกล้ตัว ยก สถานการณ์ในปัจจุบันมาเป็นกรณีศึกษา และสอดแทรกด้วย ว่าทະธรร

ด้วยอย่าง

3.1 ภาษิตจีน "ถ้าแน่ใจว่าตัวเองถูก ต้องเลียงดัง ไม่ต้องกลัว" ปัญหาคือการต่อสู้ต่อเดียงกัน เด็กก็จะเอาเป็น เยี่ยงอย่าง ว่าทະธรร คือ ยิ่งมีเหตุผล ยิ่งควรพูดอย่างนุ่มนวล และให้อภัย

3.2 ปัญหาแม่ผัว ลูกสะไภ้ แก้ด้วย วิธีธรรม การดีต่อผู้อื่นเป็นหน้าที่และต้องพูดพ้อรมร้อยอี้มด้วย หากเข้าไม่วับไม่ตรี ถือเป็นกรรมของเข้า

3.3 สภาพสิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ผิดมีแคนต้องชำรุด ตามต่อตา พันต่อพัน

วิธีธรรม การดำเนินชีวิตไม่ได้ การทำเลวะจะต้องไม่มีเรา

3.4 ข่าวหนังสือพิมพ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ไปเบื้องต้นคนนี้มาทำร้ายจนตาย เมื่อนักข่าวมาล้มภาษณ์ ภารยาที่บังเอิญเป็นอาสาสมัครฉีดฉ้ำ ภารยาตอบว่า ท่านธรรมอาจารย์สอนว่า การให้อภัยต่อผู้อื่นดีต่อตัวเอง ทำให้ชาวด้วยวันโดยทั่วไปเปลกลิ้ง บางท่านโทรศัพท์มาหากอาสาสมัครท่านนี้ เล่าให้ฟังว่าครอบครัวของเขามัวแต่ฟ้องร้องไม่ลื้นสุด เป็นทุกข์อยู่หลายปี หลังจากทราบข่าวของอาสาสมัครและคำสอนของท่านธรรมอาจารย์ ทางครอบครัวก็เรียกกันกลับมาปรึกษา กันใหม่ ว่าจะเชื่อคำสอนท่านธรรมอาจารย์ไหม จะได้หมดทุกข์ เสียเงินเสียทองไปมากแล้ว

เรื่องที่ สี่ แหล่งภูมิปัญญา ข้อมูลที่นำมาสนับสนุนเรื่อง ๆ

การที่ได้มีการออกไปเยี่ยมผู้ยากไร้ ผู้ป่วย ทำหน้าที่อย่างอาสาสมัคร เมื่อครูพบคนที่ต้องทุกข์ ครูจะมีเมตตาทำให้อ่อนโยนและเข้าใจว่าเรามีบุญต้องช่วยเหลือโลก สร้างโอกาสให้เด็ก บ้านและโรงเรียนต้องเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับเด็ก

ศึกษาดูงานวันที่สาม

สมนาرامจังชือ ภาควิชังชือ(พิพิธภัณฑ์วีอ้อ) โรงพยาบาลวัวไฟลียันวีอ้อ

สมนาرامจังชือ ซึ่งเป็นที่พำนักของท่านธรรมอาจารย์เจึงเหยียน เมืองจางจากถกพบ กับอาสาสมัครอดสูท มาช่วยกันกวาดลานเก็บขยะใบไม้ ก่อนไปทำงานประจำ ทราบว่า ทุกเช้าจะมีคนมาจำนวนมาก ช่วยทำงาน เท่ากับเป็นการออกกำลังกายในช่วงเช้า และบางส่วนรวมประชุมถ่ายทอดสดของการการ โทรทัศน์ กลุ่มของเรารaidเข้าห้องพิเศษอยู่ใกล้ ๆ กับห้องที่ท่านเจึงเหยียนให้ไว้ เนื่องจากถ้าเข้าห้องประชุม ต้องเสียบ ห้ามหลับ จึงไม่มีใครอาสาเข้าห้องประชุม ขออภัยห้องพิเศษซึ่งมีโทรทัศน์วงจรปิด ถ่ายทอดเห็นความเคลื่อนไหวภายในห้องประชุม กิจกรรมที่สมนาرامจังชือ

กับไปจะทำให้สังคมไม่ดี โลกกำลังวุ่นวาย สังคมไม่สงบสุข มีความเกี่ยวโยงกับการสื่อสาร ดังนั้นเราริบามาเริ่มสื่อ แต่สิ่งที่ดึงมาให้กับมวลชน การประครับมักจะมีภาพประกอบ การสื่อสารเหมือนธารน้ำ อย่าลืมการสื่อสารที่ดีเป็นการสร้างความรู้ สร้างสังคมที่สงบสุข ชีวิตของมนุษย์ทำอย่างไรให้เกิดสติบัญญัติ การสื่อสารมีความสำคัญมาก ๆ ทำอย่างไร ต้องปลูกฝังให้บุคลากรที่กำลังจะจบไปเป็นธารน้ำที่บริสุทธิ์ สื่อสารให้สังคมเกิดความเมตตา ครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่จบทำงานที่สถานีโทรทัศน์ต่างๆ เป็นพื้นฐานให้นักศึกษามีความติด ด้านนักศึกษาไปอยู่ที่อื่นต้องมีความคิดเป็นของตนเองว่าสิ่งไหนดี ไม่ดี แต่อย่าลืมที่จะถอด懂 นักศึกษาที่จบออกใบต้องคิดทำอย่างไรให้สังคม ใส่สะอาด ดีงาม สิ่งดีงามเกิดจาก น้ำใจของ คนเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อน

นักศึกษานิเทศศาสตร์ทุกคนก่อนจะต้องมีการทำวิจัยหัวข้อครอบครัวตัวเอง เวลาทำ จะได้ตระหนักรู้ถึงความลำบากของพ่อแม่ ที่ส่งเราเรียน วันนี้มีตัวอย่างวิดีโอทัศน์ ครอบครัวของ นักศึกษาที่มาจากครอบครัวปานกลาง ทั้งพ่อและแม่เป็นอาสาสมัครฉีดวัคซีน พ่อช่วยงานราชการ ช่วงเช้า ทำงานเป็นชาง แม่พิการขาเดินไม่สะดวก เมื่อคราวได้หวนมแผ่นดินไหว ไม่สามารถ ไปช่วยที่เกิดเหตุได้ทำหน้าที่ผ่ายนัญชี ข้อมูลที่สำนักงาน ทำนงนิจึงเห็นนักศึกษา ทำ วิดีโอทัศน์เรื่องคนในครอบครัวแสดงความกตัญญู คนที่พิการแต่ทำประโยชน์เพื่อสังคมจิตใจ มีได้พิการ แม้รายได้ต่ำก็ส่งลูกนุนเรียนจบ และยังทำฉีดวัคซีนให้สังคม อย่างนี้มองไม่ออกว่า เขาพิการ สังคมจะแข็งแรงต้องดูที่จิตใจ ไม่ใช่ดูที่ภายนอก ข้อสำคัญเราเลี้ยงลูกหลานเข้ารู้ใหม่

ช่วง 7.00-8.00 น. คือการประชุมผ่านสื่อ โทรทัศน์ มีโรงพยาบาล 6 แห่ง ที่ส่งรายการ ก่อนเข้าห้องต้องถอดรองเท้า วางให้เป็น ระเบียบ ในห้องน้ำมีเชือกที่กัด shack โครก 2 เส้น เส้นหนึ่งน้ำหนัก และอีกเส้นน้ำหนัก

เนื่องจากก่อนหน้านี้มีการมอบเสื้อ การนี้ให้นักศึกษาที่จบการศึกษานิเทศศาสตร์ รุ่นที่ 3 ที่ส่งรายการ โดยท่านได้มอบให้กับ นักศึกษาทุกคนเพื่อเป็นเครื่องเป็นเครื่อง วันนี้ท่าน เลยกล่าวไว้วาที่ถึงการจบการศึกษาของนักศึกษา กลุ่มนี้

การสืบทอดลิงดีงามคือ ฯ ต่อยอด การพัฒนาทำให้เกิดการแตกแยกลักษณะไป นักศึกษาคือ ฯ เรียนรู้ให้มาก เสือการ์น บ่งบอกให้ภายต้องเป็นหนึ่ง การมองเสือการ์น เทวกับเป็นการมองภาระหน้าที่ให้นักนิเทศ- ศาสตร์ สร้างสรรค์สังคมให้สงบสุข ด้านการ แพทย์ทำงานต้องประสานกัน ทั้งหมดในสาขา ต่าง ๆ คนไข้มีทั้งดีและไม่ดี สุขภาพดีมีอะไรที่ บกพร่องในตัวเอง การที่เรามีภูมิคุ้มกันก็จะ ทำให้เราแข็งแรง การสื่อสารก็เป็นได้ทั้งดี และไม่ดี การสื่อสารที่ไม่ดี คนที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ

กับไปจะทำให้สังคมไม่ดี โลกกำลังวุ่นวาย สังคมไม่สงบสุข มีความเกี่ยวโยงกับการสื่อสาร ดังนั้นเราริบามาเริ่มสื่อ แต่สิ่งที่ดึงมาให้กับมวลชน การประครับมักจะมีภาพประกอบ การสื่อสารเหมือนธารน้ำ อย่าลืมการสื่อสารที่ดีเป็นการสร้างความรู้ สร้างสังคมที่สงบสุข ชีวิตของมนุษย์ทำอย่างไรให้เกิดสติบัญญัติ การสื่อสารมีความสำคัญมาก ๆ ทำอย่างไร ต้องปลูกฝังให้บุคลากรที่กำลังจะจบไปเป็นธารน้ำที่บริสุทธิ์ สื่อสารให้สังคมเกิดความเมตตา ครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่จบทำงานที่สถานีโทรทัศน์ต่างๆ เป็นพื้นฐานให้นักศึกษามีความติด ด้านนักศึกษาไปอยู่ที่อื่นต้องมีความคิดเป็นของตนเองว่าสิ่งไหนดี ไม่ดี แต่อย่าลืมที่จะถอด懂 นักศึกษาที่จบออกใบต้องคิดทำอย่างไรให้สังคม ใส่สะอาด ดีงาม สิ่งดีงามเกิดจาก น้ำใจของ คนเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อน

พ่อแม่ลูกนักศึกษาที่มีพื้นฐานดี ลูกหลานก็จะมีพิศทางที่ดี ห่วงว่า นักศึกษาจะดูแลจิตใจให้ดี เมื่อสังคมไม่สงบสุข โลกจะชุ่นช่วาย ต้องเริ่มเข้าใจความสำคัญของชีวิตก่อน จึงจะทำให้สังคมสงบ อนาคต มาจากวันนี้

หลังจากการให้โอวาทของท่านเจ้าเงี้ยน กลุ่มพี่น้องตามโรงพยาบาลทั้ง 6 แห่ง ทยอยออกมานับ แบ่งปันความรู้ ความก้าวหน้าของแต่ละแห่ง ด้วยร่องรอย

ทมจากโรงพยาบาลชوانเฉลียน : ก่อตั้งการรักษาเนื่องอกในสมอง ด้วยวิธีการผ่าตัด การสร้างภูมิ ต้านทานโรคมะเร็ง

ท่านเจ้าเงี้ยน : เวลาบำบัดโรคให้ใช้แผนโนราณ แผนบัจจุบันรวมกัน

พอ.รพ. : ทุกอย่างเพิ่มจากตัวเอง โลกเล็ก ครอบครัว สังคม ประเทศ ทุกคนแสดงบทบาทของตนเอง ให้ดีจะทำให้โลกเกิดความสมดุลได้ ไม่ว่าเรื่องราวใหญ่โตก็เกิดจากเล็กๆ

ท่านเจ้าเงี้ยน : กระบวนการถ่ายทอดสำคัญมาก ความสัมพันธ์ ครู ศิษย์ ถ้าอาจารย์ถ่ายทอดได้ดี ลูกศิษย์ก็จะทำหน้าที่ได้ดี

พยาบาล : คนต้องการบริจาคไขกระดูก มากอยู่คิวแต่เช้า เมื่อหมดเวลาคนที่ตั้งใจก็ไม่มีโอกาส ทำให้คน ที่มีความคิดที่ดีงามเสียความรู้สึก

ท่านเจ้าเงี้ยน : ถ้าหากฯ คนมีความพร้อม ในความคิดที่ดีงาม สังคมจะดีขึ้น

พยาบาลเพียงจบ : ความประทับใจที่เจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมมือกัน เมื่อมีการตรวจคุณภาพของโรงพยาบาล จากเจ้าหน้าที่ภายนอก

ท่านเจ้าเงี้ยน : ทุกๆ เรื่อง ทุกๆ งาน จุดเริ่มต้นยาก ถ้าเริ่มต้นด้วยดี ต่อๆ ไป ก็จะดี

อาสาสมัคร : ภาระของฉัน เช่นได้รับเพียง 2 ฉบับ ต้องการกระจายให้สมาชิกจำนวนมาก เข้าสู่เปลี่ยน มาใช้วิธีส่งด้วย E-mail

ท่านเจ้าเงี้ยน : อาสาสมัครท่านนี้ทำหน้าที่ถ่ายทำ หาข่าว โทรทัศน์ตัวอ้าย แล้วหาสมาชิกเพิ่มด้วย

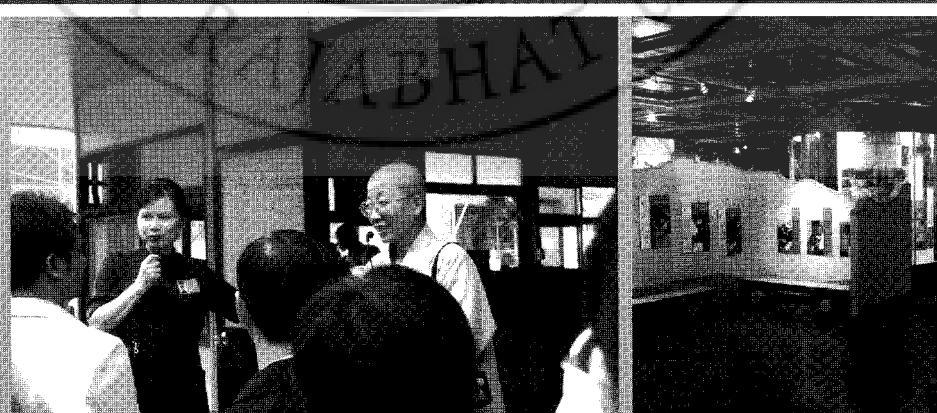
อาสาสมัคร : ประสบเหตุ นักศึกษาคนหนึ่งขับรถจักรยานยนต์ชนกับรถกระะ พ้อเป็นทุกข์มาก เพราะลูกชาย คนเดียว อาสาสมัครก็ปลอบ ทุกเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ทุกวัน ตอนนี้นักศึกษาย้ายจากห้อง ICU ไปท้องปกติแล้ว

ท่านเจ้าเงี้ยน : อวยพรให้ผู้ป่วยหายเร็ว ๆ

พยาบาล : รายงานว่าที่โรงพยาบาลมีพยาบาลกลุ่มนึงไปร่วมประชุม จะนำเรื่องคุณธรรมไปแบ่งปันกับ ผู้ร่วมประชุมจากที่อื่นด้วย

ท่านเจ้าเงี้ยน : สิ่งที่ดี ควรถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับรู้

อาสาสมัคร : ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ห้าข้าว เมื่อไปล้มภายนี้ คนที่ว่าไปมักจะมีภาพไม่เหมาะสม จึงคิดวิธีการ โดยการยกป้าย ให้ยั่ม พูดช้า ๆ แทนการพูด เพราะส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดสด

กระดูกจากตัวเราไปให้ผู้ป่วยจริง ๆ ใครที่ได้บริจาคก็ถือว่าได้โอกาสทำบุญ ถูกลandonยิ่งใหญ่ นอกเหนือนี้ทางได้หวนมีกฎหมายไม่ให้คนที่บริจาค กับคนที่รับบริจาคร่วมกัน ดังนั้นมีผู้ป่วยที่ต้องการใช้มีเนื้อเยื่อที่เข้ากันได้ ประมาณ 1 ใน 5 หมื่น จึงจะนำมาสู่กระบวนการเจาะไขกระดูกจากตัวเราไปให้ผู้ป่วยจริง ๆ ได้ แต่ก็ต้องมีความอดทนพยาบาล จึงจะประสบความสำเร็จ กระบวนการเจาะกระดูก ทางโรงพยาบาลจะเจาะเลือดเก็บไว้ตรวจสอบด้วยเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยี MRI หรือ CT การเจาะกระดูกจะเจาะในที่เดียวกัน ดังนั้นเมื่อผ่านพ้นไปหลาย ๆ ปี ทางมูลนิธิอาจเรียกให้มาเจอกัน ถ้าคนที่รับบริจาค มีความประสงค์จะขอบคุณ)

หลังจากการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประมาณ 1 ชั่วโมงนี้ ท่านเจึงเห็นกับกลุ่มศิษย์ ให้มาตามกลุ่มผู้เข้ามาศึกษาดูงานทุกท่านไปพบ ท่านเมตตามอบสร้อยข้อมือลูกประคำ และเข็มเงินรูปใบโพธิ์ ต้นไผ่ แทนสัญญาลักษณ์ ครบ 41 ปีของมูลนิธิ หลังจากนั้นก็มีกิจกรรม ฐานหนึ่งนำซึมารอน ๆ สมนาราม มีพิธีอภิเษก ที่แสดงแบบจำลองว่าสมนารามมีการขยายตัวอย่างไร ไม่มีการรื้อถอนสร้างเพิ่ม การปูถูกผัก การทำเทียน โรงอาหาร โรงแยกขยะ ที่น่าสนใจของที่นี่ คือ มีการประชาสัมพันธ์งานของมูลนิธิในที่โล่งแจ้ง รอบ ๆ แปลงปูถูกผัก ใช้ไว้ในการเรียนภาษาอังกฤษ พร้อมรูปถ่ายการทำงาน มีว่าทะธรรมด้วย งานทุกอย่างต้องทำอย่างมีส่วนร่วม ถือว่าทำงานเพื่อฝึกอบรม ขอบคุณผู้ที่ทำให้เราได้ช่วยเหลือ เพราะเราได้มีโอกาสทำบุญ ลดความฟุ้มฟุ้ย หลังจากนั้นก็ปะล้อกให้คนไทยได้ชื่อของ เมื่อชื่อของกันจำนวนมากแล้ว ทางร้านของหมวดเลี่ยงบางรายการ ชื่อมากจริง ๆ ดิฉันก็มีโอกาสได้นอกกับกิจกรรม ว่า ที่คนไทยชอบชื่อ เพราะต้องการฝึกให้คนที่เรารักที่ไม่ได้มาด้วย

เยี่ยมชมศาลาจิ้งชื่อ หรือพิพิธภัณฑ์นิจิ้ง เป็นอาคารใหญ่กว่าห้องชั้น ต้องถอดรองเท้าใส่ถุงผ้าเดินถือ เมื่อต้องขึ้นชั้นบน หรือลงชั้นล่างซึ่งมีถึงชั้นใต้ดิน 2 ชั้น เช่นกันจะใช้บันไดที่แบบอยู่เหมือนบันไดหนึ่นไฟ (คิดเองว่า คงเพรากระลุ่มเรามีคนจำนวนมาก จะรบกวนคนที่ใช้ทางปกติ) ห้องนิทรรศการจะเปลี่ยนภาพปีละครั้ง ที่นี่ทำให้เราทราบว่า ตึกอาคารต่าง ๆ ที่นิจิ้งสร้าง เล่าเรื่มไม่อารมณ์ด้วย เพราะได้หวนแห่น din ให้ปีละมากกว่าร้อยครั้ง ดังนั้นเหล็กเล็บที่ทางนิจิ้งใช้ จึงเรียกว่าแผ่นเหล็กขนาดหนา เมื่อคราวแห่น din ให้ใหญ่เกินได้หวน ทางนิจิ้งได้สร้างโรงเรียนทดแทนโรงเรียนเดิมที่ถูกแ份น din ให้หวนฟัง หัวกะโหลกได้หวน 50 แห่ง ภายใน 3 ปี โรงพยาบาลทุกแห่งต้องแข็งแรงเพริ่ง เพราะเมื่อกีดปัญหาตึกโรงพยาบาลต้องช่วยผู้ป่วยจำนวนมาก ในส่วนที่ได้เรียนรู้จากที่นี่ คือการฉายภาพใบเจตนา ให้สะท้อนมาที่จุด จะทำให้ภาพใหญ่ขึ้นจนเต็มจอ

(ตัวอย่าง ครัว ๆ เท่าที่จดได้ในหนังสือ หน้ากระดาษ ยังมีต่ออีกหลาย ๆ คน หมู่พยาบาล หรืออาสาสมัครแต่ละคนไม่เข้ากัน) คนสุดท้ายเป็นชายหนุ่มที่เข้าเชื่อบริจาคไขกระดูก และไขกระดูกของเขามาได้มีโอกาสช่วยชีวิตคนได้ ท่านเจึงเหยียงจึงมองของที่ระลึกและกล่าวว่า เป็นคนที่โชคดี นอนหลับดีในหนึ่งกิ่งได้สร้างบุญแล้ว คนอื่นต้องอาศัยความอดทนพยาบาล จึงจะประสบความสำเร็จ กระบวนการเจาะกระดูก ทางโรงพยาบาลจะเจาะเลือดเก็บไว้ตรวจสอบด้วยเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยี MRI หรือ CT การเจาะกระดูกจะเจาะในที่เดียวกัน ดังนั้นเมื่อผ่านพ้นไปหลายปี ทางมูลนิธิอาจเรียกให้มาเจอกัน ถ้าคนที่รับบริจาค มีความประสงค์จะขอบคุณ)

ขณะท่านอาหารกลางวัน ทางอาสาสมัครคนไทยก็เข้ามาร่วมรับประทานอาหาร เข้ามาคุยกับสมาชิกคณะดุจงาน ว่าได้มีโอกาสเข้าพบท่านเจิงเหยียน และระบายความในใจ ว่าหลังจากคณะดุจงานกลุ่มนี้แล้ว จะมีมาอีก 2 กลุ่ม ซึ่งอาสาสมัครก็นอกตามตรงว่าเห็นอยู่ มีคนไทยมาดุจงานเบอะ แต่ไม่ทราบว่าเกิดประโยชน์ในเมืองไทยหรือไม่ ท่านเจิงเหยียนก็สอนว่า กระดาษเมื่อห่อของห้อมอยู่ กระดาษก็มีกลิ่นหอม เปรียบเช่น เมื่อเรารอยู่ในสภาพแวดล้อม ที่ทุกคนยอมแม้มีเมตตา เรายกพลอยมีเมตตามิจิตดีช่วยเหลือ แต่เมื่อกระดาษถูกแกะเอากองห้อมออกไป นานๆ เข้ากระดาษก็ไม่มีกลิ่นหอมคงสภาพเดิม นอกจากนี้คุณวิวัฒน์ ได้เล่าให้ฟังว่า ท่านเจิงเหยียนบอกว่าอาสาสมัครที่ทำหน้าที่ไกด์ก็ติดมีสักดีเหล่านี้ กำลังทำงานเหมือน จากแทน ซึ่งloyไปตามกระแสน้ำ ไม่มีการหยั่งราก ต้องปลูกบัวให้มีรากในเมืองไทย จะได้มีอาสาสมัครมากขึ้น ได้มีแรงมาช่วยกันทำงานให้ของห้อมยังคงมีอยู่ในเมืองไทยด้วย

หลังอาหารกลางวัน เรายกกลับมาที่ศาลาจังชืออีกครั้ง คราวนี้ลงชั้นใต้ดิน เข้าห้องประชุม ที่จัดคล้ายโรงภาพยนตร์ เขาก็ให้เลือกที่นั่งที่สบาย หลับตาพักผ่อน 20 นาที ปรากฏว่าพากเรา หลับจริง ๆ เพราะต้องดื่นแต่เช้าทุกวัน เมื่อครบ 20 นาที เขาก็เปิดไฟให้สว่าง จัดเครื่องเสียง จอกภาพ ทำให้เรามีเวลาดื่น คนแรกที่มาพับศี๊ด คุณอู่เหยินผู้ เป็นอาสาสมัครที่เคยเดินทางมา ประเทศไทย ไปเชียงใหม่มากกว่า 23 ครั้ง ซึ่งมากกว่าพากเรา ที่เป็นคนไทยจะได้เดินทางไป เชียงใหม่อีก เพื่อดูแลที่จะสร้างโรงเรียนให้ชาวเช้า อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ท่านกล่าวว่า อาสาสมัครต้องยื้ม ปากต้องดี มือทำงาน ดาวต่อเทาการณ์ต่าง ๆ เพื่อเราจะได้ช่วยเหลือเขา ได้ทัน มูลนิธิได้เห็นภาพที่อยู่อาศัยของชาวเช้า ที่เป็นกระดับพื้นดิน จึงเริ่มด้วยการสร้างบ้าน จากนั้นลงเริ่มอาชีพการเพาะปลูก เพื่อให้เขามีอาชีพทำกิน และเมื่อเข้าจะสร้างคนจึงคิดสร้าง โรงเรียนที่นั่นด้วย คุณอู่บอกว่า คนบางคนเราช่วยเขาได้ บางคนเราช่วยเขามาได้ ต้องขอชี้ฐาน ให้เราจะทำอะไรได้ นอกจากนี้ยังมีดาวอย่างการล่งเสียงค่าเรียบและค่าใช้จ่ายบางส่วน ส่งคนไทยเรียนจนจบปริญญาตรีทางคอมพิวเตอร์ มีการสัมภาษณ์และเข้าวิถีที่ทางมูลนิธิ ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายที่มอบให้ต่อเดือนไม่มากนัก ต้องอยู่อย่างประทัยด หลังจากนั้นคุณสุชน ได้กล่าวเสริมถึงคุณอู่ว่าถูกคนไทยโกรังค่าที่ดินที่ซื้อเพื่อสร้างโรงเรียนไปหลายล้านบาท ท่านเลี้ยวใจ จนไม่สามารถนิริอยู่ที่ลายปี จนวันหนึ่งท่านไปสมณาราม ท่านเจิงเหยียนก็กล่าวว่าไม่ยากให้มีอะไรมาช่วยการละสมบุญของคุณอู่ ดังนั้นคุณอู่จึงกลับมาทำหน้าที่อาสาสมัครอีกครั้ง คุณอู่ ต้อนรับคนไทยที่เข้ามาศึกษาดูงาน และมองของที่ระลึกให้ทุกกลุ่มที่ท่านให้การต้อนรับ

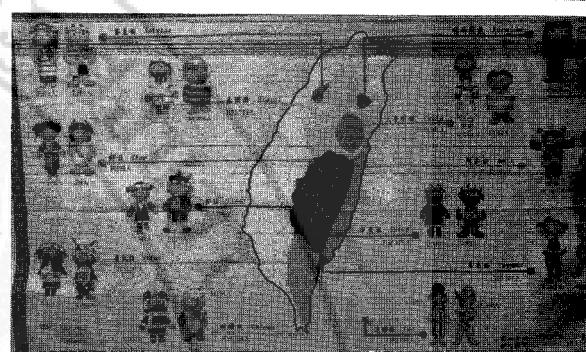
คนที่สองที่เราพบ คือ คุณเชี้ย จิง ภูย เป็นผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ เดิมท่านทำงานเกี่ยวกับเงินทุนหลักทรัพย์ มีเงินเดือนเป็นแสน มาทำงานอาสาสมัคร เมื่อต้องเดินทางไปต่างประเทศทำน้ำใจร่วมไปด้วยเสมอ คุณเชี้ย นำเสนอเรื่องภาวะโลกร้อนให้เราฟัง ลึกซึ้งมากน่าสนใจ มีเสียงดัง เสียงค่อย ท่าทางประกอน ท่านกล่าวถึงสภาวะโลกร้อน ที่จุดเริ่มจากหนังสือของอลกอร์ (อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา) มีการสร้างเป็นภาพชนิดเพื่อให้เกิดการตระหนักร่วมกันว่าเป็นภัยพิบัติของโลกใกล้เข้ามาแล้ว ทั้งโรงพยาบาลตั้งตระหง่าน 6 คน หลังจากหนังจายไม่นานก็ลุกออกใน 2 คน อีก 2 คน ในโรงพยาบาลเป็นแพนกัน ไม่แน่ใจว่า จะดูหนังหรือทำอะไร (แสดงว่าคนไม่ให้ความสนใจกับเรื่องราวนี้เกิดขึ้น) ขณะนี้โลกมีผ้าห่มพื้นใหญ่คลุมอยู่ เดิมเมื่อแสงอาทิตย์ส่องมาจะส่องโจนก็จะสะท้อนความร้อนออกได้ 2 ใน 3 ส่วน เมื่อผ้าห่มหนาขึ้นความร้อนที่สะท้อนได้ 1 ใน 3 ส่วน ก็ไปปลายน้ำแข็งที่อยู่ในขั้วโลก ทั้งเหนือและใต้ ผู้เดือดร้อนคือหมีขาวไม่มีที่อยู่อาศัย ใกล้ต้องสูญพันธุ์ จากนั้นนำภาพชนิดชีวิตหมีขาวที่น่ารัก ภาพการคลอดลูกหมีขาว การออกผลิตภัณฑ์ของหมีขาว และสถิติที่หมีขาวตายมากขึ้น เนื่องจากไม่มีผืนน้ำแข็งให้มันอาศัย ว่ายน้ำไปทางไหนน้ำแข็งก็แตก ต้องว่ายน้ำไปเรื่อย ๆ แล้วเราจะไม่ช่วยสัตว์โลกเหล่านี้หรือ ผ้าห่มที่คลุมโลกที่หนาขึ้นนั้นมีหลายชั้น เนื่องจากชั้นที่สำคัญล่าสุดนี่ในที่นี้ 2 ชั้น คือชั้นก๊าซ CO_2 (ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์) เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม การใช้รถยนต์ หมายถึงการซื้อของจับจ่ายใช้สอยของเรา ยิ่งเรามากก็เพิ่มการผลิตมากขึ้น คุณเชี้ยกล่าวว่า ต้องอดทน อดกลั้นตัวเอง เพื่อแสดงสิ่งที่ดีงามต่อผู้อื่น (ลดการซื้อของ ใช้เท่าที่จำเป็น) และยังขอโทษที่ตนเอง ขับรถมาที่นี่เท่ากับเป็นการเพิ่มก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้กับชั้นบรรยากาศ

นอกจากนี้การเผาป่า เพาขยาย ก็เป็นสาเหตุเช่นกัน ท่านนำภาพถ่ายดาวเทียมมาแสดงว่าที่ประเทศไทยมีความร้อนมาก อันอาจเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรม การเผาป่าส่วนใหญ่เป็นทวีปโปรตุเกส อเมริกา เอเชียตอนบน ท่านเป็นอาสาสมัครที่เข้าไปช่วยต่างประเทศ

ยามมีภัยธรรมชาติ แต่ตอนนี้ภัยธรรมชาติเกิดบ่อยมากขึ้น จนท่านไม่ทราบว่าจะไปที่ไหนดี ต้องช่วยกันลดการบริโภค ลดความร้อนของโลก มีฉันนั้นกันน้ำท่วม กับพายุทอร์นาโด ก็จะเกิดบ่อยขึ้น ชั้นที่สอง ก๊าซ CH_4 (ก๊าซมีเทน) ซึ่งเกิดจากการปศุสัตว์ ในสัตว์เคี้ยวเอื้อง วัว ควาย ทั้งก๊าซในท้องสัตว์ การเรอ ตด ของสัตว์เหล่านี้ก่อให้เกิดก๊าซมีเทนทั้งล้าน คุณเชี้ย จึงหันมาเรียกร้องให้ท่านเจ เพื่อลดการเลี้ยงวัว การฆ่าสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นไก่ หมู เพราะขณะที่เราเลี้ยงพังบรรยายอยู่นั้นมีการฆ่าสัตว์จำนวนมาก ท่านยังทำเสียงไก่กรอกเชื่อว่ามันดังตลอดเวลา การที่ท่านลากออกจากงานแล้วมาเป็นอาสาสมัครฉือจี้ เพราะท่านอายที่เป็นส่วนหนึ่งในการทำโลกร้อน และบริโภคสัตว์ เมื่อจบการบรรยาย ดร.วิวัฒน์ กิจกัดลอกข้อมูลที่ท่านนำมาใช้ เพื่อมาขยายความต่อในบ้านเรา

โรงพยาบาลอวาเหลียน (เป็นโรงพยาบาลแห่งแรกที่มูลนิธิสร้างโดยอาศัยเงินบริจาคจากคนได้หัวนคนละเล็กละน้อย ก่อนหน้านี้มีชาวญี่ปุ่นจะบริจาค 500 ล้านเหรียญเพื่อสร้างโรงพยาบาล แต่ท่านเจิงเหยียนปฏิเสธ เพราะต้องการให้เป็นโรงพยาบาลของคนได้หัวน คณะผู้ดูงานลงจากการเข้าแควรเรียง 2 เข้าทำความเคารพรูปพระโพธิสัตว์ที่ทางด้านหน้าเป็นรูปพระภิกษุที่อุดงค์ในบ่าป่วยแล้วมีพระภิกษุรูปอื่นๆ คอยช่วยเหลือ พร้อมทั้งพระโพธิสัตว์ จากนั้นก็แบ่งที่ 2 กลุ่มเข้าดูงานโรงพยาบาลทุกชั้นเมืองพระ ห้องสมนบพิจำรณรงค์ในทุกคลินิก พอ พยาบาล อาสาสมัครในโรงพยาบาลทำงานกันอย่างหนาตายั่มเย้ม เดินขึ้นบันไดที่เลียงตึกคล้ายบันไดหนีไฟไม่ใช้ลิฟท์ เยี่ยมห้องผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย ห้องพักผู้ป่วยพื้นทำลักษณะคล้ายไม้ หม้อที่นำซึมอกว่าเป็นวัสดุคล้ายไม้ เพื่อให้รู้สึกเหมือนอยู่บ้านแต่ไม่ใช้ไม้จริง หลังจากพำเดินขึ้น-ลง เข้าชมห้องน้ำห้องน้ำแล้ว กิจกรรมพลกับอีกกลุ่มที่ห้องประชุมในโรงพยาบาล พามาให้สัมภาษณ์อาสาสมัครของที่นี่เรารายกอาสาสมัครผู้หญิงว่าสือเจ สือเจคนที่มาเล่าเรื่องราวให้เราฟังท่านทำงานอยู่ที่นี่ 21 ปี โดยไม่ได้คาดอบแทน อะไร อาหาร 3 มื้อ จากสมนาราม 2 มื้อ (เข้าเย็น) โรงพยาบาล 1 มื้อ (กลางวัน) นอนที่สมนาราม มีค่าใช้จ่าย คือต้องซื้อชุดเอง นอกนั้นท่านไม่ต้องใช้จ่าย ท่านไม่มีครอบครัวยกเว้นพ่อแม่อยู่ที่ไทย เป็น เคยพามาที่สมนาราม ก่อนที่จะลาออกจาก งานมาทำงานอาสาสมัครเต็มตัว ท่านชอบคุณยายที่บ้าน กับพ่อแม่ว่าห้ามบังคับท่าน แต่งงานนะ ถ้าท่านไม่สมัครใจ และได้มรดกจากยายมาบ้าง จึงอยู่ที่นี่อย่างไม่เดือดร้อน ตั้งตี 4 สวัสดิ์ ประชุมธรรมทาน อาหารเช้า นั่งรถมาทำงานที่โรงพยาบาล กลับไปกันนอนประมาณ 3 ทุ่มทุกวัน ไม่เคยป่วย 21 ปี สือเจเล่าเรื่องที่ประทับใจ โดยมีรูปประกอบให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริงนะ

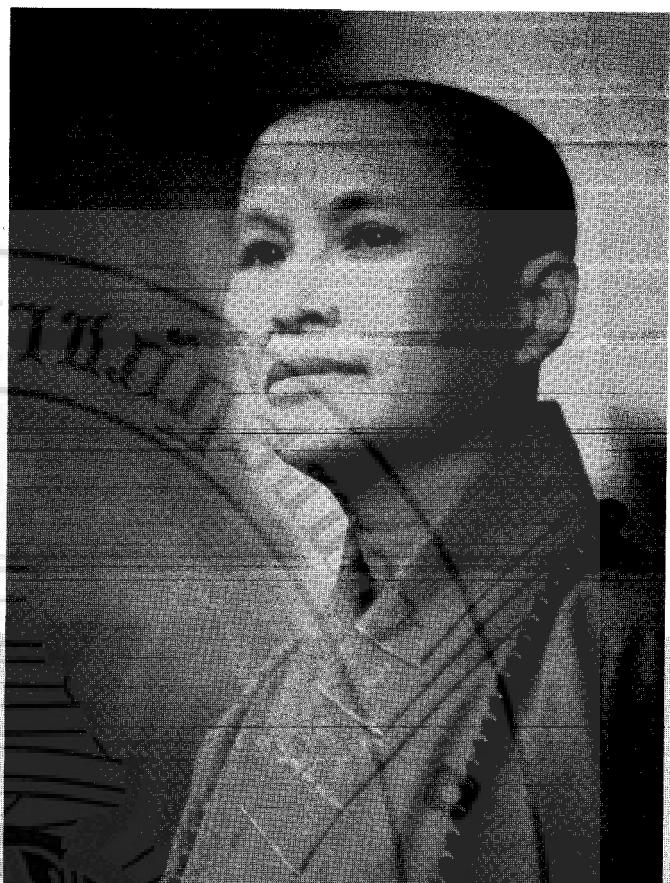
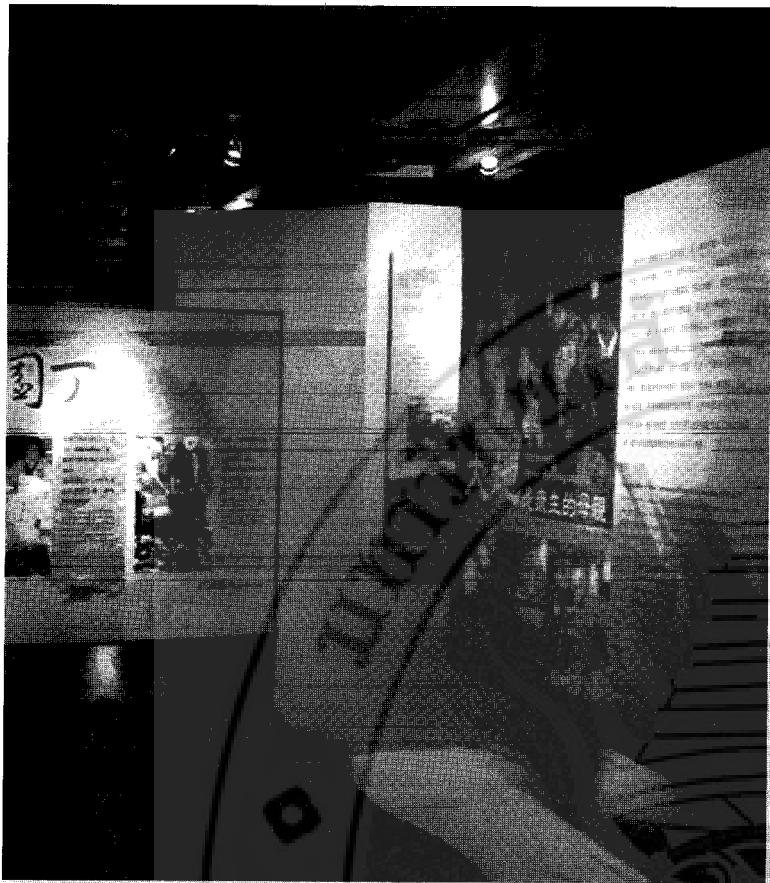
วันหนึ่งสือเจ๊พับผู้บ่าวชายเป็นมะเร็งปอดระยะสุดท้าย ร้องให้และคร่าครวญต้อง การพับ ลูกชาย แต่ไม่ทราบว่าลูกชายอยู่ที่ไหน ต้องการจะพูดบอกลูกชายสือเจ๊ สงสัยว่าทำไมเป็นพ่อลูก กันทำไม่ได้รู้ว่าลูกอยู่ไหน ชายคนนั้นก็เล่าว่า เขาแมวแต่ไปติดคุก มาทั่ว各地ได้หัวน ไม่ได้เจอลูกชายเลย สือเจ๊ถามว่าเขารู้จักใครบ้างที่น่าจะรู้ว่าลูกชาย เขารู้ว่าลูกชาย ชายคนนั้นก็บอกชื่อและเมือง ที่น่าจะเป็น ที่อยู่ของลูกชายให้สือเจ๊ สือเจ๊ติดต่อ กับตำรวจในเมืองนั้นให้ช่วยตามหาให้ เมื่อตำรวจให้เบอร์ โทรศัพท์มา สือเจ๊ก็โทร.ไปหา ญาติของเขางั้งพูดตามไม่ดีใส่สือเจ๊ แต่สือเจ๊ได้อธิบายว่า เธอทำงาน เป็นอาสาสมัครนะ ชายคนที่ต้องการพับลูกชายกำลังป่วยไก้ลัตาย เสียงทางด้านโน่นเง็นงบกว่า ลูกชาย ของผู้บ่าวยังติดคุกอยู่ในเมืองนี้แหละ ดังนั้นสือเจ๊จึงติดตอกับผู้การเรือนจำ เพื่อขอนำชาย ผู้เป็นพ่อเข้า พับลูกชาย ผู้การเรือนจำก้อนอุณาต และนัดหมายวันให้เข้าพับสือเจ๊ และเพื่อนอาสาสมัคร 3-4 คน ช่วยกันพำนัชผู้บ่าวไปพับกับลูกชาย (กิติกาข้อหนึ่ง อาสาสมัครทำอะไรต้องทำเป็นทีม ไม่ทำคนเดียว) ผู้บ่าวไม่มีเงินค่ารถอะไร้เลย สือเจ๊และเพื่อนต้องร่วมกันออกค่าใช้จ่ายให้ ระหว่างทางสือเจ๊พับว่าชาย ผู้บ่าวหายอาหารได้มากกว่าเมื่อนอนอยู่โรงพยาบาล เข้าห้องน้ำโภนหนวดเครรานพีอีกันลูกชาย ดูเขาดีนเด่นมาก จากภาพผู้บ่าวมีสายใยยิ่งย่างเนื่องจากต้องมีถุงปัสสาวะ ถุงน้ำเกลือด้วย เขายังเดินทาง ไปมีถุงพลาสติกที่เก็บสมบัติเข้าเล็กน้อย ที่เรือนจำผู้บ่าวต้องบรรยายสรรพคุณความช้ำ ให้กับนักโทษชาย 1 ชุด และนักโทษหญิง 1 ชุด เขานอกกับพวknักโทษว่าอย่าเป็นอย่างเขาเลย ให้กลับไปกดตัญญพ่อแม่ อยู่กับครอบครัวเต็อจะ หลังจากนั้นถึงคราวจะพับกับลูกชายแล้ว มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งมาตะโกนว่า พาให้มาเขามาไม่ใช่พ่อ ตั้งแต่พ่อเกิดมาเขาก็อยู่กับพมไม่เกิน 3 ชั่วโมง และไม่ยอมมาพับหน้าด้วย ชายผู้พ่อนั้นซึ่งไม่พูดจาใดๆ ทั้งสิ้น สือเจ๊เลยตัดสินใจเดินไปหาเด็กหนุ่ม ก็ไม่รู้จะพูดอะไรเหมือนกัน แต่ก็นึกได้ เลยพูดชี้นิ้วว่า "ท่านธรรมารักษ์ อาจารย์ของฉันท่านกล่าวว่า ไม่มีใครในโลกนี้ที่ท่านไม่ไว้ใจ ไม่มีใครในโลกนี้ที่ท่านไม่ให้อภัย และไม่มีใครในโลกนี้ที่ท่านไม่รัก" เธอชี้เงาเลือด เนื้อมาจากพ่อ จะไม่ให้อภัยผู้ให้กำเนิดเธอเชียวหรือ หลังจากนั้นเด็กหนุ่มก็เงยหน ลักษณะเข้ากับลูกที่เขานไม่ได้ดูแลเลย จึงทำให้ลูกต้อง มาเข้าคุกเหมือนเขา เมื่อออกจากคุกแล้วให้ไปหาลุงคนที่สอง เพื่อที่ลุงจะสอนวิชาด้านช่างให้ไปประกอบ

อาชีพสุจิวิต เมื่อออกจากคุกผู้การเรือนจำก็ถ่ายรูปร่วมกับชายผู้พ่อและอาสาสมัคร ทำให้ชายผู้พ่อเดี๋ยว ท่าให้กลับ เผราะเข้าบูมใจ ที่ติดคุกนานนาน เพื่อได้ถ่ายรูปร่วมกับผู้การที่คุณเรือนจำก็คราวนี้หละเมื่อเขากลับไปโรงพยาบาล

วันหนึ่งเขาเก็บเรียกให้สือเจ่ถ่ายรูปเขา ที่สักรูปมังกรด้านหน้า รูปทรงลักษณะหลังเต็มตัวไปหมด และขอร้องให้สือเจ่ตั้งข้าวต้มให้ทาน เขานิริจาร่างกายเป็นอาจารย์ใหญ่ให้กับมหาวิทยาลัยฉีอี้ด้วย กายหลังสือเจ่ได้ยินนักศึกษาแพทท์บ่นว่าอาจารย์ใหญ่ของเขามาถูกตีเมื่อตัวไปหมดเลย สือเจ่ก็เลียนบอก กับนักศึกษาว่าคุณที่เคยทำไม่ดี และกลับตัวได้นับว่าเป็นคนดีที่น่ายกย่อง อีกหลายปีต่อมาเมียหายหนุ่ม คนหนึ่งแต่งตัวดีมาหาสือเจ่ที่โรงพยาบาล เขายอกว่าเขามาเป็นลูกชายของคนที่สือเจพาไปหาเข้าที่คุก เขามาวันนี้เพื่อควรสะพ่อเชา สือเจก็พาไปควรสะพ่อและตามถึงครอบครัวของชายผู้นี้ ขณะนี้เขากำลังทำงานแล้วภาระเป็นพยาบาลมีลูก 2 คน สือเจก็ถามว่า ภาระเรื่องรู้ดีต้องขอใหม่ เขายอกว่า รู้หมดเลย สือเจก็ว่าภาระเรื่องเป็นคนดีนั้นแล้วต้องการให้ลูกของเขอเป็นคนดีใหม่ เขายอกว่า อย่างลือยกให้ลูกทั้งสองคนเป็นคนดี สือเจก็แนะนำโดยให้กระบวนการไม่ใช่เจาะรูเพื่อหยอดเงินสะสม ให้เข้าเอาไปให้ลูกเก็บสะสมเงินที่เหลือจากการหักภาษี สะสมเอาไปบริจาคช่วยเหลือคนยากไร้ เขายังได้มี เมตตาและไม่คิดจะทำไม่ดี หลังจากนั้นสือเจก็มีโอกาสได้ไปเยี่ยมครอบครัวของชายหนุ่มคนนี้ด้วย

หลังจากจบการบรรยายมีการซักถามพ่อสมควร หลังจากนั้นมีประชุมขอบคุณอาสาสมัคร ที่ช่วยเหลือคนดูดูงานและแลกเปลี่ยนว่าได้รับความรู้ แสดงความรู้สึก และข่าวที่ต้องแสดงความยินดีด้วย คุณเมตตาได้พูดพยายามคุยกับอาจารย์สัมภาษณ์จนสำเร็จ อาจารย์สัมภาษณ์ยอมเลิกบุหรี่ เพราะเป็นลิ้งเล็กๆ น้อยๆ ที่พ่อจะทำได้

ศึกษาดูงานวันที่สี่

โรงพยาบาลชินเดียนฉือจี้/สถานีริชีเคิลเทียนพิง/อนุสรณ์สถาน ดร.ชุนยัตเซ็น

รองมารับที่สถาบันริตาไฟ จากนั้นเดินทางต่อไปโรงพยาบาลชินเดียนฉือจี้ เป็นโรงพยาบาลที่สร้างใหม่เปิดดำเนินงานได้ 2 ปี เข้าແລვเรียง 2 เข้าไปเคารพภาคพระโพธิสัตว์ที่ดูแลภิกษุที่บวyla ภาคล้ายกับที่โรงพยาบาลชว่าเหลียนฉือจี้ ที่สังเกตพบว่าภาคทุกภาคเป็นการนำธรรมมิกเล็กๆ มาประกอบกัน (ปรัชญา สิงห์ทีดีฯ มาจากสิงเล็กๆ น้อยๆ ร่วมกัน) หลังจากแสดงความเคารพ ที่ได้ภาคมีกระบวนการไม่ไฟให้บริจาคม เป็นวันสุดท้ายแล้ว หลายคนจึงเทกระเบ่าบริจาคม จากนั้นแบ่ง 2 ทีม เข้าศึกษาดูงาน ที่นี่มีสิ่งที่น่าสนใจ มีร้านกาแฟ สถาบันฯ ที่ไม่เหมือนที่อื่น เพาะชำทำอาหารเจเท่านั้น (ทุกสถานที่ของฉือจี้ จำหน่ายอาหารเจ) โรงพยาบาล มีสวนหย่อม 6 แห่งในโรงพยาบาล บรรยายกาศ ภายในคล้ายโรงพยาบาลเอกชนไม่มีกลิ่นยา มีห้องน้ำโทรศากะ มีห้องพระ มีโรงที่ว่างแกรนด์เปียโน สร้างบรรยากาศสนับสนุนฯ

วันที่คณะเข้าศึกษาดูงาน มีกิจกรรมที่อาสาสมัครจัด ให้กับเด็กที่เกิดที่โรงพยาบาล ครบรอบ 2 ปี มีคุณพ่อคุณแม่ที่พาลูกมาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนหนึ่ง ชั้นใต้ดินเป็นโรงอาหาร และมีอีกส่วนเป็น ห้องโถงใหญ่ที่มองเห็นจากชั้น 1-ชั้น 4 มีเก้าอี้ที่ออกแบบได้ดีมาก เปิดที่นั่งเก็บกระเบ้าได้ ด้านหน้า เก้าอี้มีที่สำหรับวางเช่า เปิดฝาเก็บรองเท้าได้ เมื่อจะกราบพระพนักพิงของเก้าอี้ถาวรหักก์เอียง ให้กราบได้ สภาพห้องคล้ายห้องในโบสถ์คริสต์ แต่ด้านหน้าเป็นรูปใหญ่ ของพระโพธิสัตว์ที่วางแผน มีบันลูกโลก หลังจากเดินวนไปมาไปเจอกับอีกกลุ่มที่ชั้น 5 เป็นชั้นที่มีสวนหย่อมที่ใหญ่มากของลงมาเห็น อาสาสมัครบางคนตัดหญ้าข้างรั้วโรงพยาบาลที่ชั้นนี้มีที่นี่ไฟที่น่าสนใจอีกแล้ว เป็นตู้ซื้อขายในยัดผ้าไว้ เมื่อต้องการใช้ให้ยกผ้าลงข้างล่าง จากนั้นหย่อนตัวลงในผ้าจะได้ค่อยๆ ร่วงลงด้านล่างไม่หล่น

ที่เดียวอย่างเร็ว มีอาจารย์บางท่านถ่ายรูปไว้แล้ว นอกจากรูปของเห็นคอนโดยมีเนียมของแพทย์พยาบาลใหญ่ได้ อัญชลิวณไกลักษณ์โรงพยาบาล อาจารย์ทลายท่านคิดดังๆ ว่า เมื่อมีพัสดุสภากาแฟดล้อมดีก็ทำงานได้เต็มที่ จากนั้นเข้าห้องประชุมด้านล่างโรงพยาบาล จัดเป็นห้องบรรยายการณ์ปุ่น มีทรัพย์ตรงกลาง มีห้อง 2 ห้องที่นั่งลงพักผ่อนได้ ที่ด้านหน้าห้องประชุมที่ต้อนรับคณะของเรา มีรูปเจ้าแม่กวนอิมพันกร และบรรยายเกี่ยวกับโรงพยาบาล ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ได้วันจัตระดับโรงพยาบาลไว้ 3 ระดับ เป็นระดับเมือง ระดับเขต และระดับศูนย์กลางทางการแพทย์ โรงพยาบาลแห่งนี้มีความพร้อมสามารถเป็นระดับศูนย์กลางได้ แต่ยังไม่ได้ยืนขอ ที่นี่รับผู้ป่วยนอกได้ 3,200 คน มีแพทย์ 160 คน พยาบาล 700 คน พนักงาน 600 คน อาสาสมัครผลักดันมาร่วมละ 250 คน (มีอาสาสมัครที่ต้องการเข้ามาช่วยทำงานในโรงพยาบาลต้องสมัครก่อนเป็นหมื่นคน ดังนั้นจึงจัดเวรเพื่ออาสาสมัครจะได้ลงงานได้ถูกกว่าเข้าจะมาทำงานได้ในวันไหน) ทุกชั้นมีห้องพระ พยาบาลทุกคนต้องมีการสวดมนต์ก่อนทำงานทุกวัน นอกจากนี้มีห้องทำ samaio ของศาสนาอื่นๆ ด้วย เช่นเดียวกับที่ยว่าเหลียน

ทานอาหารกลางวัน โดยทุกคนตักอาหารบุฟเฟ่ต์ใส่ถาดหลุม แล้วไปซึ่งน้ำหนัก จ่ายตามน้ำหนักของจากนั้นตักชุบ หรือน้ำถั่วเขียว ฟรี ทานที่โรงพยาบาล เมื่อทานเสร็จต้องเก็บอุปกรณ์ทุกชนิดในชั้นที่วาง มีการแยกขยะทุกประเภท ดาดหลุมที่ภาชนะเครื่องใช้ห้องน้ำ ตะเกียง พลาสติก ที่ห่อตะเกียง ถ้วยน้ำชุบ ช้อน กระดาษเช็ดปาก เข้าเมืองชาหลิว ต้องหลีกทางตาม มีแก้วน้ำมาด้วย แต่ไม่มีน้ำพริ เลยต้องซื้อจากร้านใกล้เคียง ขาดละ 20 บาท เชียร์ละ ขันบันไดเลื่อนชั้นหนึ่งก็มีร้านจำหน่ายลินค้าฟิลิปปินส์ เหมือนกับทุกที่ที่ไป สวนใหญ่เป็นหนองสีธรรมะ เพลง วิดีโอ แก้วน้ำ ตะเกียง ถ้วยถุงเท้า พวงกุญแจวัฒธรรม กระเบื้อง ราคาเท่ากันในทุกๆ ที่ ช่วงนี้ทุกคนก็พักผ่อนตามสะดวกหลายคนก็โทรศัพท์สาธารณะในโรงพยาบาล เมื่อดึงเวลาจะกลับ เราการะรวมตัวกันที่โถงด้านหน้า สวยงามแบบไทย อะระหังลัมมา ... เป็นการลา

เดินทางต่อไปยังสถานีรถไฟเฉลิมเทียนพิง อาสาสมัครมาตั้งแควร์องเพลงต้อนรับ เข้าไปทำความรู้จัก แนะนำสถานที่ (เป็นโรงแยกขยะที่สะอาดไม่มีกลิ่นเหม็น การวางแผนของก็มีได้กรุงรัง) จากนั้นก็มีการจัดฐานให้เรียนรู้ 3 ฐาน

ฐานที่ 1 แยกกระดาษ แบ่งเป็น 4 ประเภท กระดาษขาว-ดำ กระดาษที่ใช้หมึกสี กระดาษปักการ กระดาษมัน และกระดาษหันสือพิมพ์ ต้องฉีกหนังสือทั้งเล่มเป็นกระดาษทีละแผ่น แผ่นใดมีหมึกสีปนอยู่ก็ตัดเฉพาะที่เป็นสีแยก ไม่ใช่ทั้งแผ่น

ฐานที่ 2 แยกเครื่องใช้ไฟฟ้า สถานีน้ำซ่างอยู่ หากว่าบางตัวซ้อมได้ เชาก็จะซ้อมเก็บเอาไปบริจาคมยากไร้ หากเครื่องใช้ไฟฟ้าได้ซ้อมไม่ได้แล้ว เชาแยกสายไฟ เอาลวดทองเหลืองออกจากหัวมุปลาสติก แยกประเภทสกรู ฝาพัดลม แหงไอ์ซี ในฐานนี้มีอุปกรณ์ช่วยคลายที่รีดปลาหมึก เพื่อให้สายไฟปริแตก จะได้ฉีกເเอกสารทองเหลืองออกมาได้ง่ายขึ้น

ฐานที่ 3 แยกขาว กระบ่อง แก้ว มีการแยกประเภทปลาสติก อลูมิเนียม ให้เหยียบให้แบบก่อนเก็บ แก้ว กล่องนม แยกประเภท ฝาแยกออกมา นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครไปสอนนักเรียนแยกขยะในโรงเรียน ให้ความรู้ของพิษขยะแต่ละประเภท รณรงค์ให้แยกขยะ มีประชาชนให้ความร่วมมือนำขยะมามอบให้สถานีแยกขยะด้วย อาสาสมัครที่มาช่วยงานที่นี่ มีทั้งผู้สูงอายุ สวยงามมากอ้ออยู่ที่นี่ช่วยเก็บขยะช่วงเช้า สายก็แยกขยะ คนพิการวันที่เข้าเยี่ยมเชาทำงานแยกลวดทองเหลืองจากสายไฟ

และคู่สามีภรรยาที่ใช้เวลาว่างจากทำงานมาช่วย ประมาณ 5,000 แห่ง นำรายได้มาสนับสนุนสถานีโทรทัศน์ตัวอ้าย ไม่มีค่าแรง ค่าอาหารกลางวัน ผู้ที่มาทำงานนำอาหารมาเอง อาสาสมัครมาทำงานเพื่อความภาคภูมิใจที่ช่วยชาติ ช่วยสังคม

(ข้อมูลจากหนังสือชีวะสร้างคนสร้างชาติ การทึ้งขยะของชาวใต้หัวน้ำมีสัดส่วนเหมือนบ้านเรา เขาต้องรอรถขยะมาเก็บจึงจะออกมากทิ้งได้ ไม่มีถังตามปากซอย รถขยะเมื่อมาจะมีเสียงเพลิงไหม้อ่อนรดขายื่นคกรีบบ้านเรา แม่บ้านก็จะเข้าช่วยมาทิ้ง วันจันทร์เก็บเฉพาะขยะกระดาษ วันพุธเก็บเฉพาะขยะโลหะ วันศุกร์เก็บเฉพาะขยะแก้ว พลาสติก ถุงขยะต้องซื้อจากร้านตลาด หากบ้านใดสร้างขยะมากก็ต้องซื้อถุงขนาดใหญ่ราคากลางวันเด็ก การที่ขยะอยู่ที่บ้านเรารถทิ้งได้เป็นวันๆ และเป็นประเภททำให้เราหันรู้ว่าบ้านเรารสั่งขยะประเภทใดมาก)

ที่สถานีแยกขยะ จัดตั้งเลี้ยงน้ำชา ถ้วยเชียต้ม หลังจากลองแยกขยะ ล้างมือแล้ว ขณะท่านน้ำชา มีการแนะนำอาสาสมัครสามีภรรยา 3 คู่

- คุณรอก สามีเคยเที่ยวเตร่ กินเหล้า ทำลึ้งไม่ดีสารพัด ภาระเป็นอาสาสมัครนิ้อจี้ วันหนึ่งสามีถูกเพื่อนโงเงินที่ทำธุรกิจร่วมกัน มีคุณค่ายตามทางเงินเพราะเป็นหนี้ จึงหนีไปทำงานจันแน่นั่นในใหญ่ แต่เมื่อสายมีเลือดออกทางทวารหนัก ส่งตัวกลับบ้าน เช่นอกภารยาไม่ให้พาเข้าส่งโรงพยาบาล แต่ภารยาเขานอกกว่า ให้ให้อาลัยก่อน ฉันจึงจะพาไปโรงพยาบาล เมื่อนำเข้าส่งโรงพยาบาลล้มลงอกว่ามาชาอีกนิดเขามีรอดแน่ จากการที่ต้องนอนรักษาตัวอยู่เป็นเดือน เขาต้องดูทิวช่องเดียวในโรงพยาบาลนิ้อจี้ คือช่องของสถานีตัวอ้าย เข้าจึงเข้าใจชีวิตมากขึ้น หันมาทำงานเพื่อสังคม เหมือนภารยา

- คุณที่สอง ภารยาเป็นคนใจร้อนปากร้าย เมื่อจะมาทำกิจกรรมนิ้อจี้ เพื่อนทักกันว่าเธอภารยาที่ไม่ดีเข้าจะรับหรือ เมื่อภารยาเข้ามาแล้ว เธอจึงรู้ด้วยว่าเป็นคนไม่อ่อนน้อม และรู้สึกว่าสามีของเธอเป็นคนดีมาก จากเดิมที่เคยชัดใจเสมอ ว่าเขายังเป็นคนเฉื่อยไม่ได้ดังใจ ตอนนี้บางช่วงເຮືອກີບລ້ອຍให้สามีดูแลกิจการคนเดียว

- คุณที่สาม ที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครเพราะแม่ของสามีเป็นอาสาสมัครอยู่ก่อน มือยุ่ครั่งหนึ่ง แม่สามีป่วยมาก ทางครอบครัวของลูกต้องการให้พักผ่อนอยู่กับบ้าน แต่แม่สามีก็ยังมาทำงานที่นิ้อจี้ ด้วยความเป็นห่วงจึงตามมาดูแล แม่มีความสุขมากและแข็งแรงดี (คงเป็นเพราะไม่รอดตาย) และทางภารยาซึ่งเป็นคนมีบุคลิกคล้ายผู้ชาย เมื่อเข้ามาก็ปรับตัวดีขึ้นจากการสังเกต คงมีอิทธิพลคู่ที่ทำงานที่นี่

การทำงานของสื่อจึงจำต้องเป็นการทำงานที่เป็นระบบ เชื่อมโยงกัน บ้าน-โรงเรียน-สังคม บ้าน لامภารยาได้ทำงานร่วมกัน โดยเป้าประสงค์ช่วยเหลือสังคม กิจกรรมที่ทำให้เกิดการแต่กลดลง เพราะอาสาสมัครห้ามเล่นการพนัน สามีภรรยาพูดคุยกathaเดียวกัน โรงเรียนสอนเด็กแยกขยะลดขยะเป็นการให้ความรู้เด็กในโรงเรียน เมื่อดำรงชีวิตในสังคม ก็จะรู้จักคิดทำอะไรเป็น ขยายกับโลกนานาเท่าไหร่จะสามารถทำลายต้นไม้ทรัพยากรธรรมชาติ ไปเท่าใดถึงจะได้วัตถุเล็กๆ ลักษณ์

สังคม เกิดการตื่นตัวจากกลุ่มเล็กๆ ขยายความสำคัญ ทำให้บริษัท ห้างร้านรัฐบาล ต้องร่วมรณรงค์การแยกขยะ ลดขยะโดยไม่มีถุงพลาสติกให้มีเชื้อของแต่สนับสนุน ให้ชาวบ้านมีถุงผ้าไว้ใช้แทน

นอกจากสถานียแยกขยะก็ไปอนุสรณ์สถานชุมยัดเช็น เป็นสถานที่พักผ่อนของชาวใต้ทุกวัน คล้ายสวนลุมพินีในกรุงเทพฯ หรือสวนสาธารณะเทศบาลนครหาดใหญ่ มีพื้นแม่พลาญมาเล่นว่าวา ออกกำลังกาย บางคนก็พาสุนขมาเดินเล่น มีคนแก่นั่งหลับอยู่บนรถเข็น 2-3 คน มีอาคารขายของที่ระลึกราคาสูงพอสมควรแต่คุณภาพงานของเราก็มีของดีมีอันดับสูง

อาหารเย็น มื้อใหญ่อ่าล่าได้ทุกวัน เป็นกัดตาการที่หิวมาก เพราะอาหารให้เลือกหลากหลาย ไอศครีมมีเยื่อห่อราคาแพง เป็นบุฟเฟ่ มีของน่าทานคือ ผลไม้เลี้ยบไม้ (กล้วย แคนดาลูป) ขณะกรอบ เอามาจิ้มช็อกโกแลตที่ไหมมาเรือยาฯ ในถ้ําด เด็กจำนวนมาก ลดผักโดยให้ใหญ่ อิจฉาใหม อาหารเจ เหมือนเดิม น่าเปลกมีแม่ซื้อมาวันประทํานในกัดตาการด้วย อาสาสมัครหลายท่านจับกลุ่มคุยกันเพื่อ เตรียมการต้อนรับกลุ่มต่อไป

ถึงเวลาต้องลา รถบัสนำเราส่งสนามบินก็พึ่งกับอาสาสมัครอิกกอลุ่มมาส่ง รวมร้องเพลง ครอบครัวเดียวกัน ในขณะที่ของเราส่งตัวแทน อรุณา ส่งภานามือร้องเพลงจำลาจากภาษาไทย กับสับไป เช้านาส่งเราจนเราเข้าประตูด้านในที่เดียว

ការគេងប្រព័ន្ធឌីជីថាមពុទ្ធនិរូប

สมศักดิ์ ภาควัตชัย*

โรงเรียนและมหาวิทยาลัยของมุสลินอิหรุทธีจี เป็นตัวอย่างขององค์กรที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาเป็นแกนหลักในการสอนโดยสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ทุกช่วงโอกาส หรือเกือบทุกเวลา โดยมีพ่อแม่ผู้ปกครอง และครู เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และสอดแทรกกับวิถีชีวิตประจำวันเป็นการวางแผนรากฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมที่ควบคู่กันไปกับการจัดการศึกษาดังเดิมอนุบาล มธยมศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อปลูกจิตสำนึก ความดี ความงามที่พึงปฏิบัติซึ่งมีผลกระเทบต่อตนเองครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ทำให้คุณภาพคนได้หัวนัดอยู่ในระดับแนวหน้า ชีงกล้าเลี้ยงลูกช่วยเหลือสังคมผ่านการรวมตัวเป็นองค์กรการกุศล ที่มีความสามารถด้านมืออาชีพในการคุบริหาร

การศึกษาของมูลนิธิพุทธนิจจ์ ได้ให้ความสำคัญต่อการสอดแทรกหลักคุณธรรมเข้าไป
กระบวนการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม อย่างเข้มข้นในกลุ่มอาสาสมัคร ชาววัดนิจจ์ยังมีวาระที่สำคัญ
ในการสร้างกระบวนการผลิตเยาวชน ให้สืบทอดอุดมการณ์ต่อไปอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ
โดยเฉพาะการจัดระบบการศึกษาที่สอดแทรกพุทธธรรมตั้งแต่เด็กจนถึงระดับมหาวิทยาลัยอย่าง
ครบวงจร มีวิธีการหล่อหลอมจิตใจของผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม ตลอดจนกล้าแสดงออกทางด้าน
คุณธรรมและมีจิตอาสาที่จะสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น

*คณบดีคณะคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

การศึกษาของมูลนิธิพุทธนิจ อี มีความเกี่ยวเนื่องอย่างแน่นแฟ้นกับจิตสำนึกโพธิสัตว์ ในอุดมการณ์มหายาน ซึ่งเป็นตัวกรรดุนให้มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ให้พันทุกข์ มากกว่ารอโอกาสจักจวยເຂາເບີຍນອຍ່າງລັທິຖຸນນິຍມໂລກ ມູລນີທິຈືອີ ได้วางรากฐาน การศึกษาเพื่อสร้างคุณธรรม นำความรู้ให้กับคนรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และมีลำดับขั้นตอน

มູລນີທິພຸທໜີອີຈືກ່ອດັ່ງດ້ວຍຫລັກກາຣ ສອນຄນຮຽຍ ຂ່າຍຄນຈນ ເພຣະຄນຈນຂາດວັດຖຸປ່ຈັຍ ໃນກາຣຄອງຊີປ ສ່ວນຄນຮຽຍຂາດອາຫາຣທາງໃຈ ບັນຫາສັງຄມປັຈຈຸບັນ ບັນຫາຫລັກມາຈາກຄນຮຽຍ ດັ່ງນີ້ນີ້ຕ້ອງສອນຄນຮຽຍກ່ອນຄວບຄູກັນໄປກັນກາຣຊ່າຍຄນຈນ ມູລນີທິພຸທໜີອີຈືມກົງກິຈຫລັກ 8 ດ້ານ ດັ່ງນີ້

1. ກົງກິຈກາຣກຸສລ ໃຫ້ກາຣດູແລຜູ້ຢາກໄວໃນຮະຍະຍາ ອອກເຢີມຜູ້ຢາກໄຣ
2. ກົງກິຈກາຣກັນພາຍນາລ ມໂຮງພຍນາລ ພຣຶຄລິນິກ ເຄືອຂ່າຍທາງກາຣແພທຍ ແລະກຸລຸມ ອາສາສົມມັກ
3. ກົງກິຈດ້ານກາຣສຶກຍາ ລ້າງມໍາຫວິທາລັຍອີຈື ທັ້ງທາງດ້ານກາຣແພທຍ ແລະສັງຄມຄາສຕົກ ວິທາລັຍເທັກໂນໂລຢີ ຕລອດຈົນໂຮງເຮັນປະປົມ-ອຸນບາລ ເນັ້ນຄວາມຮັກແລະເຄວາພົດ້ອ້າວິຕ
4. ກົງກິຈດ້ານມຸນໝຍບໍຣົມ-ຈົຍບໍຣົມ ພລິຕິສື່ອດ້ານຕ່າງໆ ເພຍແພຣວກາຣກິຈ ແລະຫລັກຄໍາສອນ ຂອງຈືອີຈື ໂດຍອາສີລສດານໂທຮັກສົນຕ້າວ້າຍພລິຕ່າຍກາຣຕ່າງໆ
5. ກົງກິຈກາຣບ່າທຸກໆຮ່ວ່າງປະເທດ ໃຫ້ຄວາມຊ່າຍເຫຼືອເວັງດ້ວນແກ່ຜູ້ປະສບກັຍ ບໍຣົມຫາຕີ
6. ກົງກິຈດ້ານກາຣນົມຈາກໃຫ້ກະດູກ ມີຄຸນຍັ້ງມູລໃຫ້ກະດູກຈືອີຈື
7. ກົງກິຈອຸນຸກຍື່ງແວດສອມ ເພື່ອກະດູນຈົດສຳນິກຂອງຜູ້ຄນໃນສັງຄມ ກາຣແປລີຍໝ່າຍ ໄທເປັນເງິນ
8. ກົງກິຈດ້ານອາສາສົມມັກຫຼຸມຫຼຸນ ກະຈາຍຄຸນຍັກລາງກາຣປົງປົນຕິກາຣກິຈເປັນຄຸນຍັ້ອຍດາມ ຄວາມພ້ອມຂອງຫຼຸມຫຼຸນ

ດ້ານກາຣສຶກຍາ

ຮະດັບຫັນປະຄມສຶກຍາ ມຸ່ງເນັ້ນໃຫ້ເດັກເກີດຈົດສຳນິກວ່າ ກາຣບົກກາຣຜູ້ອື່ນເປັນລົງນ່າກາຄຸນໃຈ ຮະດັບນັ້ມຍົມສຶກຍາ ນັກເຮັນຈະຕ້ອງຮູ້ຈັກທິກາທາງຫົວໜ້າຂອງຕ້າວເອງ

ຮະດັບອຸດມສຶກຍາ ນັກເຮັນຈະຕ້ອງໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມຮັບພົດຂອນທ່ອສັງຄມ ແລະເພື່ອນມຸນໝີ

หลักสูตรการศึกษา

เหมือนหลักสูตรที่ไปแต่เพิ่มวิชา จริยศิลป์ศึกษา ในวิธีชีวิตทุกระดับ การศึกษาเป้าหมายหลักให้เด็ก ไดเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริง 3 ประการ คือ

1. การศึกษาเพื่อชีวิต
2. การศึกษาเพื่อรู้คุณ
3. วิชาการทั่วไป

ในวิชาจริยศิลป์ศึกษา แบ่งการสอนออกเป็น 5 หมวด คือจริยศิลป์ การซชา จริยศิลป์การจัดดอกไม้ จริยศิลป์การเชียนพูภันจัน วัฒนธรรมอี้ และภูระเบียนมารยาทในลังคอม

จริยศิลป์การซชา เป็นการศึกษาเพื่อดำเนินชีวิต เสริมสร้างบุคลิกภาพ ที่ดี มารยาท การบริการ การสร้างความสืบพันธ์ระหว่างบุคคลโดยมีคติเตือนใจว่า

1. จินแรก ปากต้องพูดดี
2. จีบที่สอง ใจต้องคิดดี
3. จีบที่สาม ร่างกายต้องทำความดี

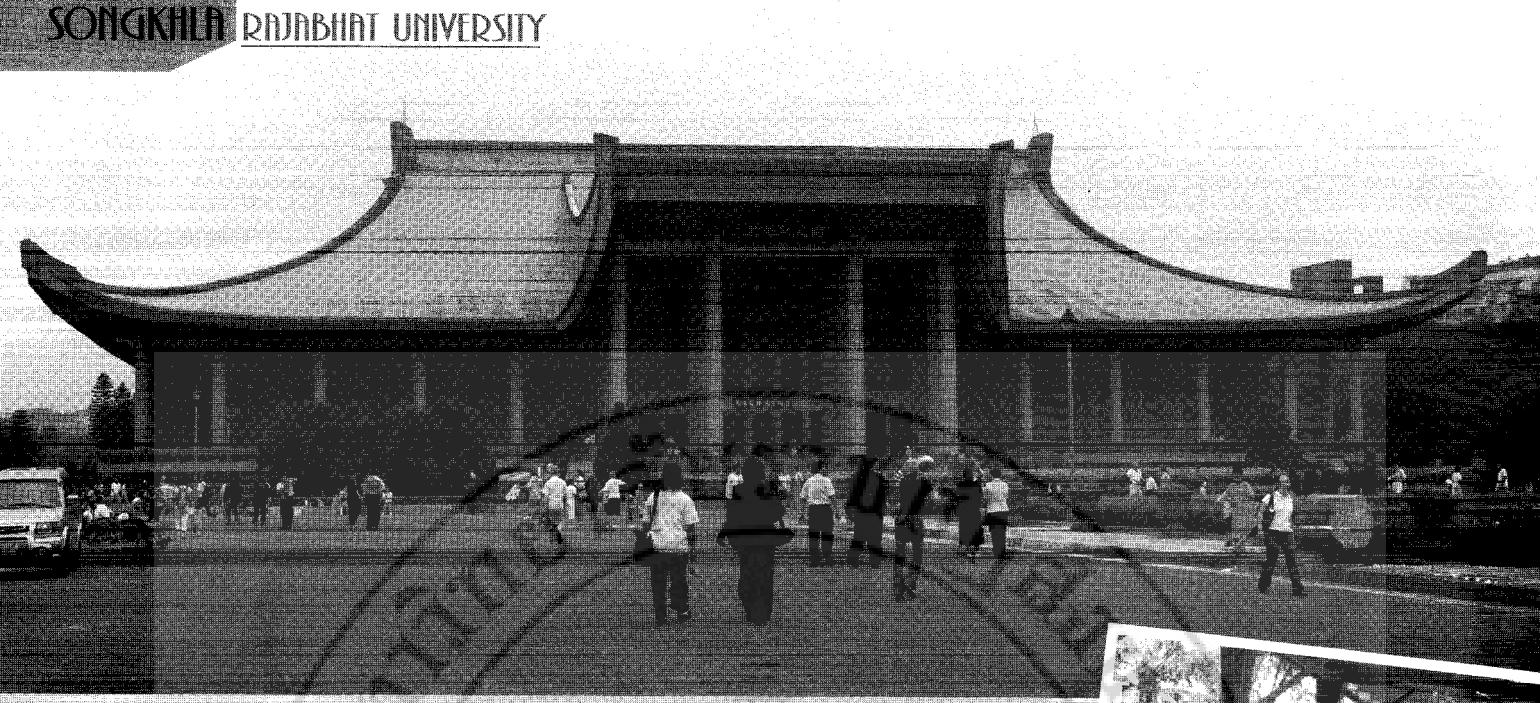
คนที่ได้รับการอบรม หรือมารยาทดี แสดงได้จากการซชา ชั้นเรียนจริยศิลป์การซชาเป็น บรรยายกาคที่สวยงาม

จริยศิลป์การจัดดอกไม้ สอนให้เด็กเข้าใจถึงความสำคัญของดอกไม้ไว้ไม่ใช่เพียงดอกไม้ ใบไม้ร่วง อยู่บนโต๊ะหรือแขวนเท่านั้น แต่กว่าจะมาเป็นดอกไม้ ต้องเริ่มจากการปลูกต้นไม้ เป็นการเรียนรู้ชีวิตตั้งแต่

เกิดความรักต้นไม้ สอนให้เด็กบากดอกไม้มีเมือง ด้วยการจับอย่างเมตตา ทะนุถนอม เชื่อมโยงมาถึงชีวิตเด็ก ซึ่งต้องมีพ่อแม่ดูแล เมื่อเป็นเด็ก ได้รับการศึกษาดี เมื่อโตขึ้นก็ต้องเลี้ยงลูกให้ลังคอม พ่อแม่ เมื่อตนกับ ที่เราดูแลต้นไม้ การสอนจริยศิลป์จัดดอกไม้ก็คือ การใช้ดอกไม้เจอกันเดียว อธิบายคุณธรรม จริยธรรมในวิธีชีวิต

จริยศิลป์การเชียนพูภันจัน เทคนิคในการศึกษาคือ จิตต้องสงบ เหมือนฝึกสมาธิ ตั้งใจจงจะตัวดเลันได้สวยงาม

การแต่งกาย

ความเรียบง่าย คือความสวยงาม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฉีอี้ ต้องสวมเครื่องแบบเหมือนกันทุกคน และบุคลากรต้องสวมเครื่องแบบ เหมือนกัน เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน และเป็นการบ่งบอกถึงความสุภาพ ไม่สกปรกง่าย และยังเตือนสติให้ผู้สาวใส่คำนึงถึงหน้าที่ว่ากำลังเป็นอะไร และกำลังทำอะไร

ครูของมูลนิธิพุทธฉีอี้

คนที่จะมาเป็นครูของฉีอี้ จะต้องทุ่มเท ทั้งแรงกาย แรงใจ และอุทิศเวลา ให้กับนักเรียนอย่างมาก ตลอดชีวิตครูต้องอยู่ทิศเวลาให้กับนักเรียน ครูต้องมาทำงาน ตั้งแต่เช้าและกลับค่ำ ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียน เช่นการดูดู รถน้ำตันไม้ วิ่งออกกำลังกาย และกินอาหารร่วมกัน

การเป็นครูต้องไม่ทำ 5 อย่าง

1. อย่าทำตัวเป็นเด็กแก่ ให้ยิ้มเอาไว้ อย่าเห็นแก่เงิน
2. อย่าลุยเดียว ต้องมีคุณอยู่ข้างๆ
3. อย่าจำเจโดยการไม่เปลี่ยนวิธีการ ต้องใช้หลายลิ่งหลาย อย่างเข้าช่วย
4. ห้ามห้อแท้ หรือห้อดอยเด็ดชาด
5. อย่าหวังดีแต่ประسنค์ร้าย

การรักษาลิ่งแวดล้อม

การกิจของมูลนิธิฉีอี้ มีอยู่ 4 ด้านคือ การกุศล การรักษาพยาบาล การศึกษา และวัฒธรรม และยังมีการกิจอีก 4 ประการ ที่ทำความคู่กันไปคือ งานบริเทาทุข ระหว่างประเทศบริจาค ให้กระดูก อนุรักษ์ลิ่งแวดล้อม และงานอาสาสมัครชุมชน ทั้ง 8 การกิจนี้ดำเนินความคู่กันไป จึงเรียนรวมกัน หนึ่งย่างก้าวแปดภารกิจ

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า แบบก้าวกระโดดของได้หัวนันทำให้ได้หัวนันมีงานอุตสาหกรรมมากมาย และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้าสู่ได้หัวนัน สิ่งที่ตามมาก็คือ การอุตสาหกรรมและมลพิษ จากอุตสาหกรรม ทำให้ลิ่งแวดล้อมของได้หัวนันเปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้จึงมีการรณรงค์ครั้งใหญ่ เรื่องการรักษาสภาพแวดล้อม การรักษาสภาพแวดล้อมถูกบรรจุให้กลายเป็นหนึ่งในแปดภารกิจที่สำคัญของมูลนิธิพุทธอธิปัชชี ผลการปฏิบัติภารกิจอย่างเข้มข้นทำให้สภาพแวดล้อมของได้หัวนันดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

การเก็บขยะหรือคัดแยกขยะ เป็นภารกิจหนึ่งในการรักษาลิ่งแวดล้อมและยังสามารถนำวัสดุที่แยกไว้นำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก หรือ

เรียกว่า วีไซเคิล บางส่วนนำไปขายได้เป็นเงินเป็นทอง ดังที่ว่า ขยายสร้างคน คนสร้างชาติ หรือแปลงขยายให้เป็นทุนส่วนหนึ่งของขยายที่เกิดขึ้นมาจากการกินวัฒนธรรมการกินวัฒนธรรมการกินมีส่วนช่วยลดขยายได้จริง คตินิยมที่ต้องกินอาหารในงานจนหมด เพราะการกินอาหารให้หมดทำให้ไม่ต้องกำจัดขยาย สุขอนามัยในกองขยายจะดีขึ้นต้องปลูกผักการกินและอนุรักษ์ลิ่งแวดล้อมตั้งแต่เด็ก ต้องถือว่าเป็นลิ่งจำเป็นและต้องปฏิบัติ ขณะเดียวกันก็ต้องสร้างจิตสำนึกให้กับทุกคนทุกวัยในครอบครัว เพื่อให้กิจกรรมการเก็บขยะเป็นพันธกิจของครอบครัว คือทุกคนในครอบครัวท้องฟ้า ถ้าทุกครอบครัวทำได้ ปัญหาลิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีจะลดลงสุขภาพของคนก็จะดีขึ้น

สิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัย

1. ทุกคนต้องมีจิตสำนึกรักในเรื่องความสะอาดและรักษาลิ้งแวดล้อม
2. มหาวิทยาลัยต้องทำดังขยะแยกประเภทไว้ให้เห็นชัดเจน
3. ให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักการการโโรง และนักศึกษา แยกประเภทขยะ ส่วนไหนเป็นขยะเปียก ส่วนไหนเป็นขยะแห้ง
4. กระดาษที่ใช้ล่องหน้า เมื่อไม่ใช้แล้วให้แยกประเภทกระดาษไว้ หลังจากนั้นนำไปบ่อบำบัดตามประเภท เพื่อนำไปขายต่อไป
5. สอนให้นักเรียนรู้จักประทัย และรักษาลิ้งแวดล้อม
6. ครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่ ต้องทำความสะอาดห้องเรียน และล้างแวดล้อมร่วมกัน
7. ก่อนเปิดภาคเรียนต้องประชุมผู้ปกครองทุกห้อง ทุกชั้นเรียน
8. มีกิจกรรมในการทำความสะอาดและปรับปรุงลิ้งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยพร้อมกันทั้งมหาวิทยาลัย อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
9. รณรงค์ให้ทุกคนกินอาหารให้หมดจาน
10. ทุกคนต้องมีจิตสำนึกรักในเรื่องการประหยัดพลังงาน และต้องทำให้เป็นตัวอย่าง

‘ตัวแทนอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา’

ศึกษาดูงานมูลนิธิพุทธจีโอจี ประเทศไทยณรัฐได้หวัน

15-19 พฤษภาคม 2551

ก้าวเดิน ใจมีจิตที่สัน ใจรัก
ก้าวเดิน ใจมีจิตที่สัน ใจซื่อใจ
ก้าวเดิน ใจมีจิตที่สัน ใจดี
ใจใจก้าว เศร้าหลง เรียนรู้ ใจนักบุญ

(จากเพลง... โครงการอนุรักษ์ใจนักบุญ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

160 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปปี้ช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 90000

โทร. 0-7432-5007, 0-7431-4993, 0-7433-6933 (10 คู่สาย)

<http://www.skru.ac.th/>

90 ปี ราชภัฏสกลนคร ก้าวมาเพื่อก้าวไป ศิօก้าวอันยิ่งใหญ่ มหาวิทยาลัยของปวงชน